

Sri Sharada Peetham, Sringeri
MANUSCRIPT PRESERVATION CENTRE

AC. NO. NEW 548

OLD 130

FOLIO 046

TITLE

वेदान्तपरिभाषा ।
डॉ. राजा. रं. अ. भा. भा. ।

वेदांतपञ्चिकासुलं—

वेदांतपरि ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ यद्विद्याविलासेनभूतभौतिकसृष्टयस्तन्नैमिषरमात्मानं सन्निधानं ददिवत् ॥ १ ॥ यदन्ते वा
 सिपंचास्यैर्निस्ताभेदिवारणा ॥ तं प्रणोमि नृसिंहाख्यं यतींद्रं परमं गुह्यं ॥ श्रीमद्वेकठनाथाख्यान्वेत्तंगुडिनिवासिन
 १ ॥ जगद्गुरुनहंबंदे सर्वतंत्रप्रवर्तकानां ॥ ब्रह्मबोधायमंदांतां वेदांतार्थाबलं विनी ॥ धर्मराजाधूरींद्रेण परिभाषा
 वितन्यते ॥ ६ ॥ इह खलु धर्मार्थकाममोक्षाख्येषु चतुर्विधपुरुषार्थेषु मोक्ष एव परमः पुरुषार्थः न ॥ नरावतं इत्या
 दिश्रुत्या तस्यैव नित्यत्वावगमात् इतरेषां त्रयाणां प्रत्यक्षेण तद्वैतकर्मचितो लोकः क्षीयते ॥ एवमेवामुत्र ॥ एयचि
 तो लोकः क्षीयत इत्यादिश्रुत्या चानित्यत्वावगमात् सच ब्रह्मस्थानादिति ब्रह्मतज्ज्ञानं तत्प्रमाणं सप्रपंचं निरूप्य
 ते तत्र प्रमांकरणं प्रमाणं तत्र स्मृतिव्यावृत्तं प्रमात्त्वमनधिगता उवाधितार्थविषयज्ञानत्वं स्मृति साधारणं तु अ

च-

राम.

१

घट २

बाधितार्थविषयज्ञानत्वं नीरूपस्यापि कालस्येन्द्रियवेद्यत्वाभ्युपगमेन धारावाहिकबुद्धेरपि पूर्वपूर्वज्ञानावि-
षयतया तत्तत्तत्क्षणविशेषविशिष्टविषयकत्वे तत्राभ्यासिः किंचराज्ञांते धारावाहिकबुद्धिस्थले न ज्ञानभेदः।
किंतु यावत् स्फुरणं तावत् घटाकारांतः करणवृत्तिरेकैव न तु नानावृत्तेः स्वविरोधिवृत्तयस्तत्रैतदस्यापि त्वा-
प्सु पगमात् तथा च तत्काले फलितचेतस्य रूपं घटादिज्ञानमपि तत्र तावत्कालीनमेकमेवेति नाभ्यासि शंकापि न तसि-
द्वांते घटादेर्मिथ्यात्वेन बाधितत्वात् ज्ञानं कथं प्रमाणं उच्यते ब्रह्मसाक्षात्कारानंतरं हि घटादीनां बाधः यत्र त्वस्य स-
र्वमात्मैवाभूत्तत्वेन कंपयेदिति श्रुतेः संतु संसारं दंशायां बाधं यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यतीति श्रुतेः त-
थाचा बाधितं न संसारदशायामबाधितत्वं विवक्षितमिति न घटादिगुणानामभ्यासिः तदुक्तं देहात्मप्रत्ययो यदस्य मा-

था

वेदोत्तरपरिणामेन कल्पितः लौकिकं तद्देवेदं प्रमाणं त्वात्मनि श्रयादिति । आत्मनि श्रयात् तत्र साक्षात्कारयोर्येतमित्यर्थः ।
लौकिकं तिर्यगादि शानमित्यर्थः तानि च प्रमाणानि षट्प्रत्यक्षानुमानोपमानागमा । यस्य नुपलब्धिभेदात्
तत्र प्रत्यक्षप्रमाणकरणं प्रत्यक्षप्रमाणं प्रत्यक्षप्रमाचात्रैवेतन्यमेव यत्साक्षादपरोक्षाद्वृत्तेति श्रुतेः अपरोक्षादि
त्यस्यापरोक्षमित्यर्थः ननु चैतन्यमनादितत्कथंचक्षुरादेस्तत्करणत्वेन प्रमाणत्वमिति उच्यते चैतन्यस्यानादित्वेऽपि त
दभिर्मज्जकांतः करणवृत्तिरिन्द्रियसंनिकर्षादिना जायत इति वृत्तिविशिष्टं चैतन्यमादिमदित्युच्यते शानावच्छे
दकत्वाच्च वृत्तेशानिलोपचारः तदुक्तं विवरणे अंतःकरणवृत्तौ शानत्वोपचारोऽस्तीति ननु निखयव्यं स्यात् कथं न
परिणामात्मिकावृत्तिः कथं इत्थं न तावदेतः करणं निखयव्यं सादिद्रव्यत्वेन सावयवत्वात् सादित्वं चैतन्यमनोऽस्तीति

राम

२

त्या

४५

कि

भी

कथं

त्यादिश्रुतेः वृत्तिरूपतानस्यचमनो धर्मत्वेकामेः संकल्पे विविक्तं श्रद्धाधृतिरधृतिर्हीनं धीरित्येतत्सर्वमनु
 एवेति श्रुतेः धीशब्देन वृत्तिरूपं शानाभिधानात् अतएव कामादेरपिमनो धर्मत्वं ननु कामादेरंतःकरणधर्म
 सेऽहमिच्छाम्यहं जानाम्येति मीत्याद्यनुभव आत्मधर्मत्वमवगाहमानः कथं पपद्यंत उच्यते अयं विदुः
 त्वाभावेऽपि रूपाश्च श्रयवन्ति तादात्म्यासाध्याऽयोदहति इति व्यवहारः तथा सुखाऽकां पारं लाम्यंतः करणे क्वा ध्या
 सादहं सुखी अहं दुःखी त्यादि व्यवहारः ननु अंतःकरणे संदि तयाऽतींद्रियत्वात्कथं मिति प्रत्यक्षविषयतेति उ
 च्यते न तावदंतःकरणे इंद्रियमिति मानमास्तमनः षष्ठानींद्रियाणीति भागवद्गीतावचनं प्रमाणमिति चेन्न अ
 निंद्रियेणाप्यम साषट्संख्या रणाऽविरोधात् न हींद्रियगतसंख्या रणमिंद्रियेणेवेति नियमः यजमानः

२४

॥

८ ज

वेदोत्प० यंचमाशंभक्षयंतीत्यत्र त्विगे तयंचत्वसंख्यायाः ऋत्विजापियुजमानेतवेदानध्यापयामासम जभारतं चमानि।
 ३ त्यादौ वैरगतपंचत्वसंख्याया अवेदेनापि भारतेन पूरणदर्शनात् इन्द्रियेभ्यः पराह्यर्थाद्यर्थेभ्यश्च परं मनः इत्यादि श्रु-
 त्यामनसोऽनिन्द्रियत्वावगमाच्च नचैवं मनसोऽनिन्द्रियत्वे सुखादिप्रत्यक्षस्य साक्षात्त्वं न स्यादिन्द्रियाजन्यत्वादिति
 वाच्यं नहीन्द्रियजन्यत्वेन ज्ञानस्य साक्षात्त्वं अनुमित्यादेरपि मनोज्ञत्वासाक्षात्त्वापत्तेः ईश्वरज्ञानस्याजन्यस्य साक्षात्त्वा-
 पत्तेश्च सिद्धांते प्रत्यक्षत्वप्रयोजकं किमिति चेत् किं ज्ञानगतस्य प्रत्यक्षत्वस्य प्रयोजकमिति पृष्ठसि किं किं वा विषय-
 तस्य आद्ये प्रमाणे चैतन्यविषयावच्छिन्नचैतन्यभेद इति ब्रूमः तथा हि त्रिविधं चैतन्यं विषयचैतन्यं प्रमातृचैतन्यं प्रमा-
 णचैतन्यं चेति तत्र घटावच्छिन्नचैतन्यं विषयचैतन्यं अंतःकरणवृत्त्यवच्छिन्नचैतन्यं प्रमाणचैतन्यं अंतःकरणवच्छिन्न-

ला ३

चैतन्यं प्रमातृ चैतन्यं तत्र यथा तद्गोदकं छिद्रा निर्गत्य कुल्यात्मना केदांश्च विश्य तद्देवचतुष्कोणत्वाद्य कारं भव-
 तितथा तैजः समंतः करणमपि चक्षुरादि द्वारा घटादिविषयदेशंगत्वा घटादिविषयाद्याकारेण परिणमते स एव य-
 ण मो वृत्तिरित्युच्यते अनुमित्यादि स्थले नुनांतः करणस्य वस्त्यादि देशगमनं वस्त्यादेश्चक्षुराद्यसंनि कर्षात् तथा।
 चायं घट इत्यादि प्रत्यक्षस्थले घटादेश्च हाकारवृत्तेश्च बहिरेकदेशे समवधानात् तद्भयावच्छिन्नचैतन्यमेकमेव वि-
 भाजकयो रपि अंतःकरणवृत्तिघटादिविषययोरेकदेशस्थितत्वेन भेदाजनकत्वात् अतएव महांतर्वर्ति घटावच्छिन्ना
 काशेन मटावच्छिन्ना काशाद्विद्यते तथा चायं घट इति प्रत्यक्षस्थले घटाकारवृत्तेर्घटसंयोगितया घटावच्छिन्नचैतन्या
 दृष्टिचैतन्यस्याभिन्नतया तत्र घटज्ञानस्य घटांशे प्रत्यक्षत्वं सुखाद्यवच्छिन्नचैतन्यस्य तद्दृष्ट्यवच्छिन्नचैतन्यस्य च

वेदांतप

४

नियमेनैकदेशवस्थितोपाधिद्वयावच्छिन्नत्वान्नियमेनाहंमुखीत्यादिज्ञानस्यसुखाद्यंशप्रत्यक्षत्वंनन्वेवंस्वकृतिस्त
स्वादिस्मरणस्यापिसुखाद्यंशप्रत्यक्षतापत्तिरितिचेन्नतत्रस्मर्यमाणसुखस्यातीतत्वेनस्मृतिरूपांतःकरणवृत्तेः
वर्तमानत्वेनतन्मोपाध्योर्भिन्नकालीनतयातत्तदवच्छिन्नचैतन्ययोर्भेदात्तुपाध्योरेकदेशस्थत्वेसति एककालीनत्व
स्वेवोपधेयाऽभेदप्रयोजकत्वात्तद्विषयैकदेशस्थत्वमात्रमुपधेयाऽभेदप्रयोजकंतदाहंपूर्वसुखीत्यादिस्मृतावतिव्याप्ति
वारणायवर्तमानत्वंविषयविशेषणंदेयंनन्वेवमपिस्वकीयधर्माधर्मौवर्तमानौयदाशब्दादिनाज्ञेयतेतदातादृशशा
ब्दज्ञानादावतिव्याप्तिःतत्रधर्माद्यवच्छिन्नतद्व्यवच्छिन्नचैतन्ययोरेकत्वादितिचेत्तन्नयोग्यत्वस्यापिविषयविशेषण

४

विशेषेपि~

त्वात्तत्रंतःकरणधर्मत्वाविशेषेपिकिंचिद्योग्यंकिंचिदयोग्यंइत्यत्रफलबलकल्पः ॥३॥
छिन्नचित्तत्वादिरेकत्वादितिचेत्स्वभावएवशरणंअन्यथान्यायमतेपिआत्मधर्मत्वास्वरुदिवर्मादेःप्रत्यक्ष
त्वापत्तिःदुर्वाशानचैवमपिवर्तमानदशायांत्वंसुखीत्यादिवाक्यजन्यज्ञानस्यप्रत्यक्षतापत्तिःस्यादिनिवाच्यंइष्ट
त्वादृशमस्त्वमसीत्यादौसंनिकृष्टविषयेशब्दादय्यपरोक्षज्ञाभ्युपगमात्अतएवपर्वतोवह्निमानित्यादिज्ञान
मपिवन्ध्यंशोयरोऽप्यवर्तअपरोक्षपर्वताद्यवच्छिन्नचैतन्यस्यबहिर्निर्मुतांतःकरणवृत्त्यवच्छिन्नचैतन्याभेदात्
वन्ध्यंशोत्वंतःकरणवृत्तिर्निर्गमनाभावेनवन्ध्यवच्छिन्नचैतन्यस्यांतःकरणवृत्त्यवच्छिन्नचैतन्यस्यपरस्परभेदा
त्तथाचानुभवःपर्वतंयस्यामिवह्निमनुमिनोमिन्यायमतेचपर्वतमनुमिनोमीत्यनुव्यवसायपत्तिःअसंनिकृ

च

सुरभिचंदनमित्यादिज्ञानमपि चंदनखंडं प्ररोक्षं। सोरभ्यां शूलप्ररोक्षं। सोरभ्यस्य चक्षुरिंद्रियायोग्यतया योग्यत्वघटितस्य निरुक्तलक्षणस्या
भावात्। न चैवमेकत्रज्ञाने प्ररोक्षत्वात् प्ररोक्षत्वमेतत्प्रमाणम्। तयोर्जातित्वं न स्यादिति वाच्यं।

वेदांतप० पृष्ठकानु मितौ तु सर्वत्रोपि ज्ञानं प्ररोक्षत्वे योरभ्युपगमे तयोर्जातित्वं न स्याति वाच्यं इष्टत्वात् जातित्वोपाधित्व
परिभाषायाः सकलप्रमाणागोचरतयाः प्रामाणिकत्वात् घटोयमित्यादिप्रत्यक्षं हि घटत्वादिसद्भावे मानं न तु त
स्य जातित्वेऽपि जातित्वरूपसाध्याप्रसिद्धौ तत्साधकानुमानस्याप्यनवकाशात् समवायासिद्ध्या त्रंलभिन्ननिस्त्वि
लप्रयंचस्यानित्यतया नित्यसमवेतत्वघटितजातित्वस्य घटत्वादावसिद्धेश्च एवमेवोपाधित्वं निरसनीयं यद्वत्तौ व
हिमानित्यादौ पर्वतांशो वद्भूतं शोचातः करणवृत्तिभेदां गीकारेण तत्तद्व्यवच्छेदकभेदेन प्ररोक्षत्वात् प्ररोक्षत्वयोरेकत्र
चैतन्यवृत्तौ न विरोधस्तथा च तत्तदिंद्रिययोग्यवर्तमानविषयाविच्छिन्नचैतन्याभिन्नत्वं तत्तदाकारवृत्त्यवच्छिन्न
ज्ञानस्य तत्तदंशे प्रत्यक्षत्वं घटादेर्विषयस्य प्रत्यक्षत्वं तु प्रमात्रभिन्नत्वं ननु कथं घटादेरंतकरणवच्छिन्नचैतन्याभे

दः अहमिमं पश्या मीत्यनुभवविरोधादिति चेत् उच्यते प्रमात्रः भेदेन तावदैक्यं किंतु प्रमात्रसत्तातिरिक्ता सत्ता
 कत्वाभावः तथा च घटादेः स्वावच्छिन्नचैतन्येऽध्यस्ततया विषयचैतन्यसत्तेव घटादिसत्ता अधिष्ठानसत्ताऽति
 रिक्तायाः आरोपितसत्तायाः अनङ्गीकारात् विषयचैतन्यं च पूर्वोक्तप्रकारेण प्रमातृचैतन्ये वेति प्रमातृचैतन्य
 स्यैव घटाद्यधिष्ठानतयाः प्रमातृसत्तेव घटादिसत्तानान्येति सिद्धं घटादेरपरोक्षत्वं आनुमित्यादि स्थित्वेत्वं तः करणस्य
 वद्भादिदेशनिर्गमाभावेन वद्भावच्छिन्नचैतन्यस्य प्रमातृचैतन्यानात्मकतया वद्भादिदिसत्ता प्रमातृसत्तेव चैतन्यसत्ता
 तोभिन्नेति नातिव्याप्तिः नन्वेवमपि धर्माधर्मादिगोचरानुमित्यादि स्थित्वे धर्माधर्मयोः प्रत्यक्षत्वापत्तिः धर्माद्यवच्छि
 न्नचैतन्यानात्मकतया वद्भादिसत्ताः प्रमातृचैतन्यसत्ता तोभिन्नेति नातिव्याप्तिः नन्वेवमपि धर्माधर्मादिगोचरा

ता

वसंतय०

६

नुमित्यादि स्थले धर्माधर्मयोः प्रत्यक्षत्वापत्तिः धर्माद्यवच्छिन्नचैतन्यप्रमातृचैतन्याभिन्नतया धर्मादिसत्तायाः प्रमा-
तृसत्तानतिरेकादिति चेत्तत्र योग्यत्वस्यापि विषयविशेषणत्वात् नन्वेवमपि रूपी घट इति प्रत्यक्षस्थले घटगतपरिमा-
णादेः प्रत्यक्षत्वापत्तिः रूपाद्यवच्छिन्नचैतन्यस्य परिमाणावच्छिन्नचैतन्यस्यैकतयारूपावच्छिन्नचैतन्यस्य प्रमातृ-
चैतन्याभेदे परिमाणावच्छिन्नचैतन्यस्यापि प्रमात्र अभिन्नतया परिमाण सत्तायाः रूपप्रमातृसत्तातिरिक्तत्वाभा-
वादिति चेन्न तत्राकारवृत्त्युपहितत्वस्यापि प्रमातृविशेषणत्वात् रूपाकारवृत्तिरूपाय परिमाणकारवृत्त्यभावेन
परिमाणकारवृत्त्युपहितं प्रमातृचैतन्याभिन्नसत्ताकत्वाभावेनातिव्याप्त्याभावात् नन्वेवं वृत्तावव्याप्तिः अनवस्था-
भियावृत्तिगोचरावृत्यनं गीकारेण तत्र स्वाकारवृत्त्युपहितत्वघटितोक्तलक्षणाभावादिति चेन्न अनवस्थाभि-

६

अ

यावत्तेवृत्तंतराविषयत्वेपि स्वविषयत्वाभ्युपगमेन स्वविषयवृत्त्युपहितप्रमातृचैतन्याभिन्नसत्ताकत्वस्य तत्रापि सं-
भवात् एवं चांतःकरणतद्द्वर्मादीनां केवलसाक्षिविषयत्वेपि तत्तदाकारवृत्त्यभ्युपगमे उक्तलक्षणस्य तत्रापि सत्त्वा-
न्नाव्याप्तिः न चांतःकरणतद्द्वर्मादीनां वृत्तिविषयत्वाभ्युपगमे केवलसाक्षिविषयत्वाभ्युपगमविरोध इति वाच्यं
न हि वृत्तिं विना साक्षीविषयत्वं केवलसाक्षिवेद्यत्वं वा ~~वृत्तिः~~ मानादिप्रमाणव्यापारमन्तरेण साक्षिविषयत्वं अ-
तएवाहंकारदीकायामाचार्यैरहमाकारांतःकरणवृत्तिरंगीकृता अतएव प्रातिर्करजस्थले रजताकारावृत्त्ये वि-
द्यावृत्तिः संप्रदायिकैरंगीकृता तथा चांतःकरणतद्द्वर्मादिसु केवलसाक्षिवेद्येषु वृत्त्युपहितत्वघटितलक्षणस्य स-
त्त्वाव्याप्तिः तदयं निर्गलितार्थः स्वाकारवृत्त्युपहितप्रमातृचैतन्यसत्तातिरिक्तसत्ताकत्वभ्रान्त्ये सति योग्यत्वं

भास्ति

वेदांतप०

७

क

न ७

विषयस्य प्रत्यक्षत्वं तत्र संयोगसंयुक्ततादात्म्यादीनां सन्निकर्षाणां चैतन्याभिन्नं जकृत्तिजनने विद्योगः सा च वृत्ति
श्रुतुर्धा संशयो निश्चययोगर्वः स्मरणमिति एवं सति वृत्तिभेदेन एकमयं तः करणं मनश्चिबुद्धिरिति अहंकार इति चि
तमिति चारम्यायते तदुक्तं मनोबुद्धिरहंकारश्चित्तं करणमांतर्करं संशयो निश्चययोगर्वः स्मरणं विषयादुमेतच्च प्र
त्यक्षं द्विविधं सविकल्पनिर्विकल्पकभेदात् तत्र सविकल्पकं वैशिष्ट्यावगाहिज्ञानं यथा घटं जानामीत्यादिज्ञानं नि
र्विकल्पकं तु संसर्गानवगाहिज्ञानं यथा सोऽयं देवदत्तः तत्त्वमसीत्यादिवाक्यजन्यज्ञानं ननु राक्षसमिदं ज्ञानं न प्रत्य
क्षं इंद्रियाजन्यत्वादिति चेन्न हीदृशजन्यत्वं प्रत्यक्षत्वे तत्र ह्यक्षितत्वात् किंतु योग्यवर्तमानविषयत्वे सति विषयचै
तन्याभिन्नत्वं इत्थं तं तथा च सोऽयं देवदत्त इति वाक्यजन्यज्ञानस्य सन्निकर्षविषयतया बहिर्निःसृतांतःकरणवृत्त्या

मह

७

भुपगमेन देवदत्तावच्छिन्नस्य वृत्तवच्छिन्नचैतन्यस्याभेदेन सोऽयं देवदत्त इति वाक्यजन्यज्ञानस्य प्रत्यक्षत्वं एवं तत्त्वमसी
त्यादिवाक्यजन्यज्ञानस्यापि तत्र प्रमातुरेव विषयतया तदुभयाभेदेन सत्त्वात् न तु वाक्यजन्यज्ञानस्य पदार्थसंसर्गवगा
हितपाकथं निर्विकल्पकत्वं उच्यते वाक्यजन्यज्ञानस्य विषयत्वं हि पदार्थसंसर्गत्वं तत्र अनभिमतसंसर्गस्यापि वाक्यज
न्यज्ञानविषयसंसर्गपक्षेऽकिं तु तात्पर्यविषयत्वं प्रकृते च सदेव सौम्येदमग्र आसीदित्युपक्रम्य तत्सत्यं स आत्मा त्वमसी
त्यस्य संहारेण विशुद्धे ब्रह्मणि वेदान्तानां तात्पर्यमवसितमिति कथं तात्पर्यविषयसंसर्गमवबोधयेत् इदमेव तत्त्वा
मस्यादिवाक्यानामखंडार्थत्वं यत्संसर्गनिवगाहियथार्थज्ञानाच्छयजन्यत्वामेति तदुक्तं संसर्गसंगिसम्यग्धीः
हेतुतायागिरामियं उक्ताखंडार्थतापदात्तत्वातिपदिकार्थताप्रातिपदिकार्थमात्रपरत्वं वाखंडार्थमित्युच्यते

वेदांतप०

८

स्य
सार्थः तच्च प्रत्यक्षं पुनर्द्विविधं जीवसाक्षी ईश्वरसाक्षी चेति तत्र जीवो नामांतः करणवच्छिन्नचैतन्यसाक्षीत्वं तत्करणो
पहितचैतन्यं अंतःकरणस्य विशेषणोपाधित्वाभ्यामनयोर्भेदः विशेषणं च कार्यं न्ययिव्यावर्तकं उपाधिश्च कार्यनिव्व
यी व्यावर्तकं वर्तमानभ्रूरूपविशेषो घटोऽनित्योऽत्यत्र रूपं विशेषणं कर्णशक्त्युच्छिन्नं नभः श्रोत्रमित्यत्र कशक्त्युत्पी
उपाधिः अयमेवोपाधिर्नैयायिकैः परिचायक इत्युच्यते प्रकृते चांतःकरणं जडतया विषयभासकत्वायोगेन विषयभा
सकचैतन्योपाधित्वं अयं च जीवसाक्षी प्रत्यात्मनाना एकत्वे तु चैत्रावगते मैत्रस्याप्यनुसंधानप्रसंगः ईश्वरसाक्षी तु मा
योपहितचैतन्यं तच्चैकं तदुपाधिभूतमाया एकत्वात् इंद्रोमायाभिः पुरुरूप ईयत इत्यादि श्रुतौ मायाभिरिति बहव
च नस्य मायागतशक्ती विशेषाभिप्रायतया मायागतसत्त्वरजस्तमोरूपगुणाभिप्रायं तथा चोपपत्तेः मायां तु प्र

क

क

८

य

स

कृतीविद्यान्मायिनतुमहेश्वरं तत्तरेविद्योतितं हृदियस्मिन्निवेशिते योगीमायामनेयायतस्मेविद्यात्मनेनमः अ
जामेकांछोहितकृष्णशुक्लांबहीः प्रजाः सृजमानं सरूपाः अजोद्येकोऽजुयमाणोऽनुशेते इति सादियुक्तः
तिस्मृतिष्वेकवत्त्वेनलाघवानुगृहीतेनमायाएकत्वंनिश्चीयते ततश्चतदुपहितचैतन्यमीश्वरसाक्षीत
च्चानादितदुपाधेर्मायाअनादत्वात् मायावच्छिन्नचैतन्यं परमेश्वरः मायायाविशेषणत्वेईश्वरत्वं उपाधि
त्वेसाक्षीत्वमितिईश्वरत्वसाक्षित्वयोर्भेदः ननुधर्मिणोऽईश्वरतत्साक्षिणोः सचपरमेश्वरकोपिस्वोपाधिभू
तमायानिष्ठसत्त्वरजस्तमोगुणभेदेनब्रह्मविष्णुमहेश्वरादिशब्दान्यतांभजते नन्वीश्वरसाक्षिणोरनादि

स्या

वेदांतप०

९

तु
त्वेतदैक्षतबहुस्यांप्रजायेयेत्यादिस्थितिपूर्वसमयेयरमेश्वरस्यांगं कमीक्षणमुपपादं कथमुपपद्यते उच्यते यथा
विषयेन्द्रियसंनिकर्षादिकारणवशेन जीवोपाध्यंतः कारणस्य वृत्तिभेदा जायंते तथा सृज्यमाणप्राणिकर्मवशे
न यदेतत्तथाधिभूतमायया वृत्तिविशेषाद्द्रवमिदानीं भृशं द्रवमिदानीं पालयितव्यं मिदमिदानीं संहर्तव्यं
मित्याद्याकारा जायंते तासांच वृत्तीनां सादित्वान्न तत्प्रतिबिंबं चैतन्यमपि सादितुं न्यते एवं साक्षिद्वैविध्येन प्र
त्यक्षज्ञानं द्वैविध्यं प्रत्यक्षत्वं च ॥ ज्ञेयगतं ज्ञप्तिगतं च निरूपितं तत्र ज्ञप्तिगतप्रत्यक्षस्य सामान्यलक्षणं मुक्तित्वं
वयं वर्तते बहिर्मानित्यादावपि बह्यस्याद्याकारावस्तुपहितचैतन्यस्य स्वात्मां ज्ञेयप्रकाशतया प्रत्यक्षत्वात् तत्र

रि

धि

तथा

विषयांशोप्रत्यक्षत्वंपूर्वोक्तं तस्यचभ्रान्तिरूपप्रत्यक्षेनातिव्याप्तिः भ्रमप्रमासाधारणप्रत्यक्षत्वसामान्यनिर्वचने
नतस्यापिलक्षत्वात्तदुक्तप्रत्यक्षप्रमायाएवलक्षणंवक्तव्यंतदापूर्वोक्तलक्षणेअर्वातत्वंविषयविशेषणंदेयं
रूप्यादिभ्रमस्यसंसारकालीनबाधविषयप्रातिभासिकरजतादिविषयकत्वात्तदनुविसंवादिप्रवृत्त्याभ्रान्तिज्ञा
नविषयसिद्धावपितस्यप्रातिभासिकतत्कालोत्पन्नरजतादिविषयकत्वेनप्रमाणंदेयंतरांयेरजतस्यैव
स्येवतद्विषयकत्वसंभावादितिचेन्नदृष्टान्नः यतयाप्रत्यक्षविषयत्वात्तदनुज्ञानंतत्रप्रत्यासत्तिः
ज्ञानस्यप्रत्यासत्तित्वेनतिव्याप्तिरित्येवव्याहः प्रत्यक्षत्वापत्ताच्छेदायतेः ननुरजतोत्पादकानोर

त अनुमाना

वेदांतय०

१०

३
जतावयवादिनां सभावेभुक्तोक्तं तवापिरजतमुपयतइति चेत् उच्यते नहिलोकसिद्धिसामग्रीप्रातिभासि
करजतोत्पादिका किंतु विलक्षणैव तथा हि काचादिदोषदूषितलोचनस्य पुरोवर्तिदिव्यसंयोगाद्दिग्माकाराच्चा
कचिव्याद्याकाराः ~~तत्तद्वदंतः~~ करणवृत्तिरुदेति तस्यां च वृत्तौ चिद्भवच्छिन्नं चैतन्यं प्रतिबिंबते तत्र पूर्वोक्तरी
त्यावृत्ते बहिर्निर्गमनेन इ मवच्छिन्नचैतन्यं वृत्त्यवच्छिन्नचैतन्यं प्रमातृचैतन्यं चाभिन्नं भवति ततश्च प्रमातृ
चैतन्याभिन्नविषयचैतन्यनिष्ठाशुक्तिः । प्रकारिकाः विद्याचाकचिव्यादि सादृश्यसंदर्शनसमुद्बोधितरज
तसंस्काराः सीधीं वीणाकाचां दोषसमवहितारजतरूपार्थाकारेण रजतज्ञानाभासाकारेण च परित्यजते

१०

परिणामं नामउपादानसंज्ञककार्यापत्तिःविवर्तेनामउपादानविषयसंज्ञककार्यापत्तिः प्रातिभासिक
रजतं चाविद्यापेक्षयापरिणामः चैतन्यापेक्षयाविवर्तइतिचोच्यतेअविद्यापरिणामरूपं चतद्रजतमविद्याधि
ष्ठानेइदमवच्छिन्नचैतन्येवर्ततेअस्मन्मतेसर्वस्यापिकार्यस्यस्वोपाधिनाशितत्वात् ननुचैतन्यमि
दं रजतस्यकथमिदंरजतमितिपुरोवर्तीनां तादात्म्यं उच्यते यथान्यायमतेआत्मनिष्टसुखादेः शरीरनिष्ठत्वे
नोपलब्धः शरीरसुखाद्यधिकरणत्वावच्छिन्नत्वात् तथाचैतन्यमात्रस्यरजतंप्रत्ययाध्यानतयाइदमव
च्छिन्नचैतन्यस्यतदधिष्ठानत्वेनेदमेवछेदकतयारजतस्यपुरोवर्तिसंसर्गउपपद्यते तस्यचविषयचैतन्या

न

वेदांतप०

११

स्यतदंतःकरणेऽहं तच्चैतन्याभिन्नतयाविषयचैतन्येऽध्यस्तमपिरजतं साक्षिण्यध्यस्ते केवलसाक्षिवेद्यां सुरवादि
वदनन्यवेद्यमिति चोच्यते ननु साक्षिण्यध्यस्तत्वेऽहं रजतमिति प्रत्ययः स्यात् अहं सुखीति चैति चेत् उच्यते
स्वरवादीनामंतःकरणनिष्ठाऽविद्याकार्यत्वे प्रयुक्तं अहं सुखीति ज्ञानं सुरवादीनां घटादिव छुडू चैतन्य एवाध्यासा
त् किंतु यस्य यदाकारानुभवाहिते संस्कारसहकृता विद्याकार्यत्वं तस्य तदाकारानुभवविषयत्वं अहमाकारानु
भवाहित संस्कारसहिता विद्याकार्यत्वाहंतःकरणदेहमनुभवविषयत्वं शरीरेन्द्रियादेरुभयविधानुभवसंस्कार
रहितं तद्विषयत्वं तथा चोभयविधानुभवः इदं शरीरं अहं देहः अहं मनुष्यः हं ब्राह्मणः इदं चक्षुरहं काण इदं श्रोत्रं

अ

११

अहं बधिरः । तं प्रकृते प्रातिभासिकरजनस्य प्रमातृ चैतन्याभिन्ने रमेव विच्छिन्नचैतन्यनिष्ठा विद्याकार्यत्वेति
 इहं रजनमिति सत्यं स्थलीयं माकाराणुभवाहितसंस्कारजन्यत्वादिमाकाराणुभवविषयतानत्वं हं रजनमित्यहं
 माकाराणुभवविषयतेत्यनुसंधेयं नन्वेवमपि मिथ्या रजनस्य सात्त्विकाक्षसंमं धितया भानसंभवे रजतगोचरज्ञा
 नाभासत्वापाया अविद्यावृत्तरे पगमः किमर्थमिति चेत् उच्यते स्वगोचरवृत्त्यपहितं चैतन्याभिन्नसत्ताकत्वा
 भावः । वक्ष्यामि परोक्षरूपतया रजनस्यापरोक्षसिद्धये तदपगमान् नान्वहं वृत्ते रजताकारवृत्तेऽप्यप्रत्येकमेकै
 कविषयत्वे गुरुमत्तः । शिष्टज्ञानानुभूतिः कुतो भ्रमज्ञानसिद्धिरिति चेत् वृत्तिद्वयप्रतिबिंबितचैतन्यस्यै

नमस्तस्मै
 नमस्तस्मै

वेदांतप०

१२

कस्यसत्यमिथ्यावस्तुताहात्म्यावगणितत्वेनभ्रमत्वस्वीकारात् अतएवसाक्षिशान्तसत्यासत्यविषयतयाप्रामा-
ण्यानियमादप्रामाण्योक्तिः सांप्रदायिकानां ननु सिद्धं तेदृशांतरीयरजनमप्यविद्याकार्यमध्यस्ते चेति कथं भ्रुति-
रूप्यतो लुप्तत्वमिति चेन्न त्वन्मते सत्यत्वाविशेषेपि केषांचित्क्षणिकत्वं केषांचित्स्थायित्वमित्यत्रयदेवनियाम-
कंतदेवास्तस्वभावविशेषादिकं ममापि घटाद्यध्यासेअविधैव होयत्वेनाप्यहेतुः शुक्तिरूप्याद्यध्यासे तु काचात्
योहोषाः तथा चागंतुकहोयज-प्रातिभासिकत्वेप्रयोजकंअत एवस्वप्नोपलब्धस्थादीन मागंतुकनिद्राहो-
यजन्यत्वात्प्रातिभासिकत्वं ननु स्वप्नस्थले पूर्वानुभूतरथादेः स्मरणमात्रेणैव व्यवहारोपपत्तौ न रथादिसृष्टिक-

१२
दि

स्यनेगोरवाति चेन्नरथादेः स्मात्तमात्राभ्युपगमेरप्यस्यमित्तरथमद्रक्षिमित्याद्यनुभवविरोधापत्तेः अत्र
वरथयोगान्ययः सृजतइतिरथादिरिति प्रतिपादककृतिविरोधापत्तेश्चतस्मात् किरूप्यवत्त्वप्रोपलब्धरथाद्यै
ध्यासः कुत्रेति चेन्न चैतन्यस्यैव स्वयंप्रकाशस्य रथाद्यधिष्ठानत्वात् प्रतीयमाना निविशेषस्यापत्तदोऽसंनिध्यत
यानिर्वचनीयत्वात् भासिकदेशोऽप्युपगंतव्योऽपि प्रातिभासिकायावत्प्रातिभासमवतिष्ठते ननु रथयोऽधि
ष्ठानतयोपलभ्यमानदेशविशेषोऽपि तदोऽसंनिध्यतय निर्वचनीयत्वात् प्रातिभासिकदेशोऽप्युपगंतव्यस्तथा च
रथाद्यध्यासः कुत्रेति चेन्न चैतन्यस्यैव स्वयंप्रकाशस्य रथाद्यधिष्ठानत्वात् प्रतीयमाना हि रथादिस्तास्यैव प्रती
यतइतिसद्रूपेण प्रकाशमानचैतन्यमेवाधिष्ठानदेशविशेषोऽपि चिदध्यस्तप्रातिभासिकः रथादाविंद्रियग्राह्यत्वात्

वेदांतप

१३

न

यापि

मपि प्रातिभासिकं तदा सर्वेन्द्रियाणामुपरमात् अहं गज इति प्रतीत्या पदं न तु पूर्ववन्निरसनीयं स्वाप्ने गजादयः सा
क्षा न्माय परिणाम इति केचित् अंतःकरणद्वारा तत्परिणामादस्य न्येन नु गज इति श्रुत्वा चैतन्या रूढ्यस्तत्वे इहा
नीतत्वा साक्षात्काराभावात् जागरणेऽपि तत्त्वमसि पलब्धगजादयोऽनुवर्तेरनुच्यते यत्तद्वत्तदर्थं विनाशो हि द्विविधः कश्चि
दुपादानेन सह कश्चित्तु विनाशो न एवोपादानेन आद्यो बाधः द्वितीयस्तु निवृत्तिः आद्यस्य कारणमहिम्नान्त
त्वासाक्षात्कारः तेन विनोपादानभूतायाः अविद्याया अनिवृत्तेः द्वितीयस्य विरोधि वृत्त्युत्पत्तिरिति निवृत्तिश्च
तदिह ब्रह्मसाक्षात्काराभावात् स्वप्नप्रपञ्चो मायाकाधिर्यमुसलप्रहारेण घटादाविव विरोधि प्रत्ययान्तरोदये
न स्वजनकी भूत निद्रादि होषनाशेन बागजादि निवृत्तौ को विरोधः एवं च भुक्तिरूप्यस्य भुक्त्यवच्छिन्नचैतन्य

१३

निष्कृताविद्याकार्यत्वपक्षेऽशुक्तिरिति ज्ञानेन तदज्ञानेन सहरजतस्य बाधमूलाविद्याकार्यत्वपक्षे मूलाविद्याया
ब्रह्मत्वसाक्षात्कारमात्रेण तत्तयाशुक्तिरिति ज्ञानान्निवर्त्यतया रजतस्य तत्र शुक्तिशानान्निवृत्तिमात्रं मू
सलप्रहारेण घटमिव शुक्लो रजतस्य प्रतिभाससमये सत्तात्पर्यमदं न रजतमिति तत्रैकनिषेधशानं न
स्यात् किलिङ्गमिदं रजतमिति दर्शनीयः पामानेति वा तत्त्वेन न हितं रजतत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभा
वो निषेधीविषयः किंतु लौकिकपारमार्थिकत्वावच्छिन्नप्रतिभासिकरजतप्रतियोगिकः अधिकरणत्वावच्छिन्न
प्रतियोगिताकाभावात् यगमात् ननु प्रतिभासिके रजते पारमार्थिकत्वमवगंतं न वा अनवगमे प्रतियोगितावच्छे
दकावच्छिन्नाशानादभावप्रत्यक्षात् ययन्तिः अगमजपरोक्षावभासस्य तत्कालीनविषयसंज्ञानित्वात् रजते

वेदांतप०

१४

पारमार्थिकत्वमप्यनिर्वचनीपरजतवदेवोसंनमिनितदवच्छिन्नरजतसत्त्वेत वाछन्ना भावस्तत्रकथं वर्तत इति चे
न्न पारमार्थिकत्वस्याधिष्ठाननिष्ठस्य रजते प्रतिभाससंभवेन रजतनिष्ठपारमार्थिकत्वोत्पन्नभ्युपगमात् य
त्रारोप्यमसंनिह्यंतत्रैव प्रतिभासिकवस्तुसत्तेरंगीकारात् अतएवेन्द्रियसंनिह्यजपाकुसुमगतलोहित
स्फुटिकेभानसंभावात् स्फुरिकेऽनिकेर्वचनीयलौकिकोत्पत्तिः नन्वेवं यत्र जपाकुसुमद्रव्यांतरव्यवधाना
वसंनिह्यंतत्रलोहितप्रतीत्या प्रतिभासिकलोहितसंस्वीक्रीयतेति चेन्न इष्टत्वात् एवं प्रत्यक्षभ्रमांतरेष्वपि प्र
त्यक्षसामान्यलक्षणाऽनुगमं यथार्थप्रत्यक्षलक्षणा सद्भावश्च दर्शनीयः उक्तं प्रत्यक्षप्रकारांतरेण द्विविधं इ
न्द्रियजन्यतदजन्ये चेति तत्रेन्द्रियाजन्यं मुखदिप्रत्यक्षमनदेन्द्रियत्वनिराकरणात् इन्द्रियाण्येव प्राणरसनचक्षु

१४

श्रोत्रत्वगात्मकानि सर्वाणि चेन्द्रियाणि स्वस्वविषयसंबन्धादेव प्रत्यक्षज्ञानं जनयन्ति तत्र घ्राणरसनत्वगिन्द्रियाणि स्वस्व
नास्त्वन्त्येव गंधरसस्पर्शोपलंभान् जनयन्ति चक्षुःश्रोत्रे तु स्वतएव विषयदेशंगत्वात् स्वस्वविषयंगृहीतः श्रोत्रस्या
पि चक्षुर्वत् व्यवधिन्न तथा भेरीदिदेशगः न संभवात् अतएवानुभवो भेरीशब्दो मया श्रुत इति वीचीतरंगादिभ्या
येनैकैर्कर्णशकुलीप्रदेशोऽनन्तशब्दोऽपि कल्पनायां गौरवं भेरीशब्दो मया श्रुत इति प्रत्ययस्य भ्रमत्वकल्पनायै
च गौरवं स्यात् तदेव व्याख्यातं प्रत्यक्षं परिच्छेदः प्रथमः १ अथानुमानं निरूप्यते अनुमितिकरणमनुमानं अनुमितिभ्रम
सिद्धान्तत्वेन व्यासिद्धान्तजन्मा व्यासिद्धान्तानुव्यवसायदिक् तत्तज्जन्यत्वाभावाद्नानुमितित्वं अनुमितिकरणं च
व्यासिद्धान्तं तत्तत्कारोवांतरव्य ५१२ न तु तृतीयं लिंगपरमशौनुमितौ करणं तस्यानुमितिहेतुत्वासिद्ध्य तत्करण

वेदांतप

९५

त्वस्य दूरनिरस्तत्वात् न च संस्कारजन्यत्वेन अनुमितेः स्मृतित्वापत्तिः स्मृतिप्रागभावजन्यत्वस्य संस्कारमात्रजन्यत्व
स्य वा स्मृतित्वप्रयोजकतया संस्कारध्वंससाधारणसंस्कारजन्यत्वस्य तदप्रयोजकत्वात् न चापत्र व्याप्तिस्मृत्यनु
मितिस्तत्र कथं संस्कारो हेतुरिति वाच्यं व्याप्तिस्मृतिस्थले पित्तसंस्कारस्यैवानुमितिहेतुत्वात् न हि स्मृतेः संस्कारनाश
कत्वनियमः स्मृतिधारादर्शनात् न चानुदुःसंस्कारादप्यनुमित्यापत्तिः तदुद्धोदस्यापि सहकारित्वात् एवं चायं
धर्मवानि धर्मताज्ञाने धर्मो वर्तते व्याप्य इत्यनुभवात् तसंस्कारोद्धोदधे च सति बहिर्मानित्यनुमितिर्भव
ति न तु मध्ये व्याप्तिस्मरणं तज्जन्यं बहिर्व्याप्य धर्मवानयं इत्यादिविषयविशिष्टज्ञानं चास्तु तेन कल्पनीयं गौर
वान्मानाभावाच्च तच्च ज्ञानं बहिर्विषयकज्ञानं चावकरणं न तु पतति विषयकत्वात् इति पर्वतो बहिर्मा

९५

निति ज्ञानस्य व द्वांश एवानुमितित्वं नय र्वताद्यं शीत रं शी प्रत्यक्षत्वस्योपपादितत्वात् व्यासिश्चाशेषसाधनाभ्रयाभित
साध्यसामानाधि रण्यरूपासा च व्यभिचारादर्शने सति सहचारदर्शने च गृह्यते तच्च सहचारदर्शनं भूयो दर्शनं स ह
दर्शनं चेति विशेषो नादरणीयः सहचारदर्शनत्वस्यैव प्रयोजकत्वात् तच्चानुमानमन्वयिरूपमेकमेव न तु केवल
नित्यत्वात् सापि धर्मस्यास्य न्यते ब्रह्मनिश्चात्यं ताभावप्रतियोगित्वेनात्यं ताभावप्रतियोगि साध्यकत्वयोगकेव
नान्वयित्वस्यासिद्धेः नाप्यनुमानस्य व्यतिरेकिरूपत्वं साध्याभावेन साधनाभावनिरूपितव्याप्तिज्ञानस्य साधने
न साध्यानुमितावनुपयोगात् कथं तर्हि धर्मादावन्वयव्याप्तिम विदुषीपि व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानादनुमितिः अर्थापत्ति
ति प्रमाणानि वैक्षम्यमः अत एवानुमानर नान्वयव्यतिरेकीरूपं व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानस्यानुमित्यहेतुत्वात् तच्चानु

वेदांतप

॥

ता

मानं स्वार्थपरार्थभेदेन विधत्तत्र स्वार्थं तत्कर्म एतत्तु न्यायसाध्यं न्यायेनाऽवयवसमुदायः अवयवाश्च त्रय
एव प्रतिज्ञाहेतु उदाहरणरूपाः उदाहरणेऽनयनिगमरूपा वा न तु पंचावयवरूपाः उदाहरणादित्रयेणैव व्या
प्तिपक्षधर्मयोरुपदर्शनसंभवेनाधिकावयवद्वयस्य व्यर्थत्वात् एवमुपमानेनिकूरूपिते तस्माद्ब्रह्मभिन्ननिखि
लमिथ्यात्वसिद्धिः तथा हि ब्रह्मभिन्नं सर्वं न्यायब्रह्मभिन्नत्वात् यदेवेतदेवं यथाभक्तिरूपं न च दृष्टं तासिद्धिः तस्य
साधितत्वात् न चाप्रयोजकत्वं शुक्तिरूपं रज्जुसर्पादीनां मिथ्यात्वे ब्रह्मभिन्नत्वस्यैव त्वत्त्वं न प्रयोजकत्वात् मि
थ्यात्वं च स्वाश्रयत्वेनाभिमतया वनिष्ठात्वं ताभावप्रतियोगित्वं अभिमतप मयसंः एतद्वारणययावस मया
तरवारणाय तदुक्तं सर्वेयामपि भावानां स्वाश्रयत्वेन संमते प्रतियोगित्वमत्यंताभावं प्रतिमृषात्मनेति यद्वायं पद

यि

एतत्तन्तुनिश्चात्यंताभावप्रतियोगीयत्वात्पठान्तरवदित्याद्यः मानमिथ्यात्वे प्रमाणं तदुक्तं अंशिनः स्वंशगत्यंता
भावस्य प्रतियोगिता अंशित्वादितरांशिवद्भिर्गैवैव गुणादिद्विनिनचघटादेर्मिथ्यात्वे सन् घट इति प्रत्यक्षेण बाधः
अधिशानब्रंलसत्तायास्तत्रविषयतयाऽप्यत्रः सत्यत्वासिद्धेः नचनिरूपस्य ब्रंलणः कथंचासुषादिज्ञानविषयते
तिवाच्यं निरूपस्यापिरूपादेः प्रत्यक्षविषयत्वात् नचनीरूपस्य द्रव्यस्य च राद्यैर्गोमिति नियमः मन्मते ब्रंल
णोद्रव्यत्वासिद्धेः गुणाश्रयत्वं द्रव्यत्वं स वाकारगतत्वं वा द्रव्यत्वमिति ते अभिमतं नहि निगुणस्य ब्रंलणो गुण
श्रयतानापिसमवायिज्ञानतासमवायासिद्धेः अस्तु वा द्रव्यत्वं ब्रंलणः तथापि न तस्य कालस्यैव चक्षुरादिज्ञा
नद्वयत्वेनाविरोधः यद्वा त्रिविधं सत्त्वं पारमार्थिकं व्यवहारिकं प्रातिभासिकं चेति तत्र पारमार्थिकं सत्त्वं ब्रंल

त्वे
म

वेदांतप०

१७

णः व्यवहारिकं सत्त्वमाकाशभेदेः प्रातिभासिकं सत्त्वंशुक्तिरूप्यादेः तथा च घटः सन्निति प्रत्यक्षस्य व्यवहारिकसत्त्व
विषयत्वेन प्रामाण्यं अस्मिन्क्षेपघटः ब्रह्मणि निषेधो न स्वरूपेण किंतु पारमार्थिकत्वेनैवेति न विरोधः अस्मिन्
क्षेपे च मिथ्यात्वलक्षणपारमार्थिकत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वमत्ताभावविशेषणं दृष्टव्यं तस्मात् पपन्नमिथ्यात्वा
नुमानमिति इत्यनुमानय रिच्छेदः २ अथोपमानं निरूप्यते सादृशप्रमाकरणं पमानं तथा हि नगरे सुदृष्टगोपिंड
स्य रुक्मस्य वनं गतस्य गवयेन्द्रियसंनिधौ तिभवति प्रतीतिरं पिंडो गोसादृश्य इति तदनंतरं च भवति न न
सादृशी मदीया गोरिति निश्चयः तत्रान्वयव्यति काभ्यां गवयनि गसादृश्यज्ञानं करणं गो निष्टगवय सादृश्य
ज्ञानं फलं न चेदं प्रत्यक्षेण संभवति गोपिंडस्य तदेन्द्रियासंनिधौ तत्राप्यनुमानं गवयनिष्टगोसादृश्यस्या

१७

तद्धिं गत्वान्नापिमहीयागौरतद्भवसदृशी एतन्निश्चसादृश्यप्रतियोगित्वात् योय तसादृश्यप्रतियोगी सत
त्सदृशः यथा मैत्रनिश्चसादृश्यप्रतियोगी चैत्रो मैत्रसदृश इत्यनुमानात् तत्संभव इति वाच्यं एवं विधातुमानावता
वदेपि अनेन सदृशी महीयागोरिति प्रतीतेरनुभवसिद्धत्वात् उपमीनोमित्यनुमानात् यच्च तस्मात् यमानं मा
नांतरं ३ अथागमो निरूप्यते यस्य वाक्यस्य तात्पर्यविषयीभूतः संसर्गो मानांतरेण न बाध्यते तद्वाक्यप्रमाणं वा
क्यजन्ये च ज्ञाने आकांक्षा योग्यताऽऽसन्नयस्तात्पर्यसंचेति चत्वारि कारणानि तत्र प्रहार्थानां परस्परजिज्ञासा
विषयत्वयोग्यत्वमाकांक्षा क्रियाश्रवणे कारकस्य कारकश्रवणे क्रियायाः कारणश्रवणे इति कर्तव्यतायाश्च जि
ज्ञासा विषयत्वात् अजिज्ञासोरपि वाक्यार्थबोधनो योग्यत्वमुपात्तं तद्वच्छेदकं च क्रियात्वात् कारकत्वादि किं मि

वेदंतप०

१८

तिनातिव्याप्तिः गौरवश्च इत्यादौ अन्वभेदान्वये चे समानविभाक्तिकपरप्रतिपाद्यत्वं तदैव छेदकमिति तत्त्वमस्यादिवाक्येषु
ना व्याप्तिः एतादृशा कांक्षा निप्राप्यैव वलावलाधिकरणे तत्तपः सीदध्यानय इति सा वैश्वदेवामिक्षावाजीभ्यो वा
जिनमित्यत्र वैश्वदेवयागस्यामिक्षान्वितत्वेन न वा जिना कांक्षेत्सादिव्यवहारः ननु तत्रापि वाजिनस्य जिज्ञासा विषय
त्वेपितद्यत्त्वमस्येव प्रदेयद्रव्यत्वस्य यागनिरूप्यता जिज्ञासा विषयता वछेदकत्वादिति चेन्न स्वसमानजातीयपदा
र्थान्वयबोधविस्मरहसहकृतप्रदेयद्रव्यत्वेऽवतदवछेदकत्वे वाजिनद्रव्यस्य स्वसमानजातीयामीक्षा इव्यान्वयः
बोधसहकृतत्वेन तादृशा वछेदकत्वाभावात् अमिक्षायां तु नैव वाजिनान्वयस्य तदाऽप्युच्यते उदाहरणं तरेष्व
पि दुर्बलत्वप्रयोजक आकांक्षा विरह एव दृश्यः योग्यता च तात्पर्योद्भूतः संसर्गबाधः वह्निना सिंचयेदित्यादौ ता

१८

विषयी

दृशसंसर्गबाधात् नानि व्याप्तिः सप्रजापतिरात्मनो वयामुदरिदरित्यादवपिना सत्यं विषयीभूता परपशुवयायागप्रा
 शस्त्याबाधाद्योग्यता तत्त्वमस्यादिचारक्येव्यपि बोधाभेदबाधेव्यपिलक्षस्वरूपाभेदाबाधाद्योग्यता असन्निश्चयव
 दधानेन पदजन्या पदार्थोपस्थितिः मानांतरोपस्थितिपदार्थस्यान्वयबोधाभावात् अतएवाश्रितरत्नलत्तनसदा
 ध्याहारोऽद्वायइत्यादौ द्वारमिति अतएवेवेत्येत्यादौ छिन्नतीतीपदाध्याहारः अतएव विह्वलितः सूर्यायजुसंनिर्वय
 मिति पदप्रयोगः पदार्थश्च द्विविधः अशिक्योलक्षश्चेति तत्र शक्तिर्नामदानामर्थेषु मुख्यावृत्तिः यथापुं पदस्य
 पृथुबुधोदराकाराकृतिविशिष्टेवस्तुविरोधोवृत्तिः सा च वृत्तिः पदार्थान्तरं सिद्धांते तु कारणदिषु कार्यानुकूल
 शक्तिमात्रस्य पदार्थान्तरत्वात् सा च तत्तत्पदजन्यपदार्थरूपकार्यानुमेया तादृशशक्तिविषयत्वं शक्यत्वं तच्चा

शान

ध

वेदांतय०

१९

जातेरेव न व्यक्तेः व्यक्तिनामानं तेन गुरुत्वात् कथं तर्हि गवादिपदा छन्दोभेदमिति चेत् जाते व्यक्ति समान सवित्संवेद्यत्वादिति सूत्रमः यद्वा गवादिपदानां व्यक्तौ शक्तिः सरूप सति न ज्ञाता जातौ तु सा ज्ञाता हेतुः न व्यक्त्यंशो शक्तिज्ञानमपि कारणात् रवात् जातिशक्तत्वज्ञाने सति व्यक्तिशक्तत्वज्ञानं विना व्यक्तिधीविलंबाभावाच्च अतएव न्यायमतेऽपि अत्र व्यक्त्यंशः स्वरूपसतीति सिद्धांतः शायमानशक्तिविषयत्वेमेव वाच्यत्वमिति व्यक्तिरवाच्या अथैव व्यक्तेर्लक्षणावगमः यथानालो घट इत्यत्र नीलशब्दस्य नीलगुणविशिष्टे लक्षणतया जातिवाचकस्य तद्विशिष्टे लक्षणतुल्यं अनन्यलब्धः शब्दार्थ इति वंशक्यो निरूपितः अथ लक्ष्यः यदार्थे निरूप्यते तत्र लक्षणाविषयो लक्ष्यः लक्षणाच्च द्विविधा केवललक्षणा लक्षितलक्षणा चेति तत्र शक्यसाक्षात् संबंधः केवललक्षणा यथा गंगायां नद्यः इत्यत्र प्रवाहसाक्षात् संबंधिनितीरे गंगा

१९

दस्यकेवललक्षणा यत्र शक्यपरंपरासंबंधेनार्थतिरप्रतीतिः तत्र लक्षितलक्षणा यथा द्विरेफ्रयदस्यरेफ्रद्वययुक्तभ्रमरपदं
कथयितपरंपरासंबंधिषु मधुकरेषु वृत्तिः गौण्यपिलक्षितलक्षणेव तथा हि सिंक्शब्दवाच्यसंबंधी कौर्ण्यदिसंबंधेन माण
वकस्य प्रतीतिः प्रकारांतरेण लक्षणात्रिविधा जहदुक्षणा जहदुक्षणा जहदजहदुक्षणा चेति शक्यमनंतभावि्ययत्रा
र्थतिरस्य प्रतीतिस्तत्र जहदुक्षणा यथा विभंभुंस्वेत्यत्र हि स्वाहर्था विहाय शत्रुगृहे भोजनने। वृत्तिर्लक्ष्यते यत्र शक्यार्थ
मंतभावे वा र्थातिरप्रतीतिः तत्र जहदुक्षणा यथा सोऽयं देवदत्त इति अत्र हि यदद्वयवाच्ययोः विशिष्टयोरेक्यानुपप
त्यं शुचो घट इति अत्र हि शुक्लशब्दः स्वार्थं शुक्लगुणं मंतभावेव तद्वति द्व्येकलक्षणया वर्तते यत्र हि विविधवाचकशब्द
एकदेशं विहाय एकदेशो वर्तते तत्र जहदजहदुक्षणा यथा सोऽयं देवदत्त इति अत्र हि यदद्वयवाच्ययोः विशिष्टयोरेक्या

वेदांतप०

२०

विशिष्टयोरेक्यानुपपत्त्यापदद्वयस्यविशेषणमात्रपरत्वं यथावातत्त्वमसीत्यादौविशिष्टवान्वक्यदानामेकदेशपरत्वेपि
नक्षणाशक्त्युपस्थितविशिष्टयोरभेदान्वयोरुपपत्तौविशेष्ययोःशक्त्युपस्थितयोवाभेदान्वयबोधाविरोधात् यथाघ
टोऽमित्यस्यद्वयत्रयघटपदवाक्येकदेशोघटत्वस्यायोग्यत्वेपियागघटव्यक्तिसहानित्यत्वान्वयः यत्रतुपदार्थएकदेश
स्यविशेषणतयोपस्थितिस्तत्रैवस्वातंत्र्येणोपस्थितयेलक्षणादुपगमात् यथानित्योघटइत्यत्रघटपदात्घटत्वस्यश
क्त्यास्वातंत्र्येणोपस्थितात्तादृशोपस्थित्यर्थघटपदस्यघटत्वलक्षणाएवंतत्त्वमस्यादिवाक्येपि नलक्षणाशक्त्यास्वा
तंत्र्येणोपस्थितयोस्तत्त्वपदार्थयोरभेदान्वयेबाधकाभावात् अन्यथागेहेघटः घटेरूपंघटमानयेत्यादौघटत्वगेहत्वा
देरभिमतान्वयबोधायोग्यतयातत्रापिघटदिपदानांविशेष्यमात्रपरत्वेलक्षणाचस्यात् तत्त्वमसीत्यादिवाक्येध्याना

२०

यत्किंलक्षणोक्तिरभ्युपगमवान्न बोधव्याजहृजहृक्षणोदाहरणं काकेभ्योदधिरक्षतामित्यादिमेवशक्यकाकत्वपरि
पागनाशक्यदृष्टपद्यातकत्वपुरस्कारेणनशक्यत्वपुरस्कारेणकाकशक्यत्वदत्तेः लक्षणाधीजंतुतात्यर्थानुपपत्तिरेव
नत्वन्वयः पपत्तिः ककेभ्योदधिरक्षतामित्यत्रान्वयानुपपत्त्यभावात् गंगायांघोषः त्यत्रतात्यर्थः पपत्तेरपिभावात्ल
क्षणनपदमात्रवृत्तिः किंतुवाक्यवृत्तिरपियथागंभीरायांनद्यांघोषइत्यत्रगंभीरायामिनिपदद्वयसमुच्चयस्यतीरेलक्षणा
ननुवाक्यस्याशक्तयाकथंरत्नसंबंधरूपालक्षणाउच्यते शक्त्यायौऽर्थज्ञाप्यतेतत्संबंधोलक्षणाशक्तिज्ञाप्यश्रव्य
थाप्यर्थः तथावाक्यार्थेयीति नकाचि नुपपत्तिः एवमर्थवादशब्दानं प्रशंसान्तालां प्राशस्तेलक्षणासोरोदीदिसा
दिनिंदार्थवादवाक्यानांनिहितत्वेलक्षणाअर्थवादगतपदानांप्राशस्तः लक्षणाभ्युपगमे एतद्वदेनलक्षणतयानुप

वेदांत

२१

स्थितिसंभवे पदान्तरवैयर्थ्यस्यात् एवं च विध्यपेक्षितप्राज्ञास्य न यपदार्थवादो वाक्यानां निर्दिष्टत्वं तेषां अर्थवादो गतः
दानां प्राज्ञास्त्येवं तेषां भुपंगमैरेकेन पदेन लक्ष्यं प्रत्यायकतयार्थवादसमुदायस्य पदस्थानीयतया संनिधि
तयानेन विधिवाक्येन एकवाक्यार्थत्वं संभवति तर्थादवाक्यानां यदैकवाक्यता कर्तृर्हि वाक्यैकवाक्यता यत्र प्रत्येकं
भिन्नभिन्नसंसर्गप्रतिपादकयोर्वाच्याराकाक्षावशेन माहावाक्यार्थबोधकत्वं यथा दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गका
मोयजेतेत्यादिवाक्यानां समिधो यजतीत्यादिवाक्यानां परस्परपेक्षितानां गतिभावबोधकतयेकवाक्यता तदुक्तं भ
ट्टपादैः तर्था बोधे समाप्ताने मंगंगित्वाद्यपेक्षया वाक्यानामेकवाक्यत्वं पुः संसृजयत इति एवं द्विविधोऽपि
सार्थो निरूपितः तदुपस्थितिश्चास्ति सान्तराद् बोधे हेतुः तर्था नान्यव्यतिरेकदर्शनात् एवं माहावाक्यार्थबो

२१

येवांतरवाक्यार्थबोधोहेतुस्तथैवान्वयाद्यवधारणात् क्रमप्राप्यंतात्पर्यं निरूप्यते तत्प्रतीति छयोच्चरितत्वं न तात्पर्यं
अर्थज्ञानभूत्येनयुरुच्येणोच्चारिताद्देहादर्थप्रत्ययाभावप्रसंगान् अयमध्यायकोऽसुप्तन्ना इति विशेषदर्शनेन तात्पर्यं
र्थभूतं वाच्यं वात् न चेश्वरीयतात्पर्यज्ञानप्रशङ्कबोधः तन्वाच्यं ईश्वरानङ्गीकर्तुरपि तद्वाक्यार्थमातिवृत्तिरिति नात्र
न्यते तत्प्रतीति जननयोग्यत्वं तात्पर्यं गेहे घटशतवाच्यं घेहघटसंसर्गप्रतीति जननयोग्यं न तु घटसंसर्गः प्रतीति जननय
ग्य तद्वाक्यं घटसंसर्गपरं न तु घटसंसर्गः प्रतीति जननयोग्यं न तु घटसंसर्गः प्रतीति जननय
रायश्च संसर्गप्रतीति जननयोग्यं न तु घटसंसर्गः प्रतीति जननयोग्यं न तु घटसंसर्गः प्रतीति जननय
मित्युच्यते श्रुकादिवाक्येऽसुप्तन्नाच्चारितवेदवाक्यादौ च प्रतीति छया एवाभावः तदन्यप्रतीति छया चोच्चारितत्वं

वेदांतप

२२

ऽभावेन लक्षणसत्त्वाभावापत्तिः न चोभयप्राप्तीतीछयो चारितऽव्याप्तिः तदन्यमात्रप्रतीतीछयानुच्चरितत्वस्य विवि-
क्षितत्वात् उक्तप्रतीतिमात्रजननयोग्यतायाश्चावच्छेदकाशक्तिः अस्मकं मते सर्वत्र कारणताया शक्तिरेवावच्छेद-
कत्वादिति न कोपि दोषः एवं तात्पर्यस्य तत्त्वोत्पत्तिनिजनकरूपस्य शाब्दानजनकत्वे सिद्धे चतुर्थवर्णके तात्पर्यस्य ज्ञा-
नहेतुत्वनिराकरणवाक्यंतत् त्वीति छयोच्चारितत्वरूपं तात्पर्यस्य निराकरणं अन्यथा तात्पर्यनिश्चयफलकत्वे-
दांतविचारवैयर्थ्यप्रसंगात् केचित्तु शाब्दानत्वावच्छेदनात् तात्पर्यनशान्नं तु रित्येवं परं चतुर्थवर्णके वाक्यं तात्पर्यज्ञ-
ानविपर्ययोत्तरशाब्दानविशेषे तात्पर्यज्ञानहेतुरेव इदं वाक्यं एतत्तरः तात्पर्यमिति संशये तद्विपर्यये च तदुत्तरवा-
र्थविशेषनिश्चयस्य तात्पर्यनिश्चयं विना लुपयन्ते रित्याहुः तच्च तात्पर्यं वेदमीमांसापरिशोधिनाभ्यादेवावधार्यते लोके

२३

तु प्रकरणादिना तत्र लोकि कवाक्योनां नोनं तत्रावगताथ तं अनुवादकत्वे हेतुवाक्यार्थस्यापूर्वतया नानुवादकत्वं त
त्र लोके वेदे च कार्यपराणामिव सिद्धार्थानामपि प्रामाण्यं पुत्रस्ते जातः कित्यादेषु सिद्धयर्थे पियदानां सामर्थ्यवधार
णात् अनएव वेदांत वाक्यानां ब्रह्मणि प्रामाण्यं यथा चैतत्तथा विषयपरिच्छेदे वक्ष्यते तत्र वेदानां नित्यं सर्वज्ञपरमे
श्वरप्रणीतत्वेन प्रामाण्यं इति नैयायिकाः वेदानां नित्यत्वेन निरस्तं मस्तं केषां एतया प्रामाण्यमित्यध्वरमीमां
सका अन्म नुमते वेदोऽनित्यः उक्ताः मत्वा तु उत्तमि मत्वं चास्य महतो भूतस्य निःसितमनद्यद्देहो यजुर्वेदः स
मवेदो इत्यादि श्रुतेः नापि वेदानां तीक्ष्णत्वात् यत्वं यएव वेदो देवदत्तेनाधीतः स एव मया पीत्यादि प्रत्यभिज्ञा विरो
धात् अतः गवगकारादि वर्णानामपि निक्षणिकत्वं सोऽयं गकार इत्यादि प्रत्यभिज्ञा विरोधात् तथा च वर्णयदेव वाक्य

६५

वेदांतप
ग

२३

तत्समुदायस्य वेदस्य विद्यदादिवत्स्थिका लीनो न त्वं प्रलयकालीन धूं संप्रतियोगित्वं च न तु मध्ये वर्णानामुपसंति वि
ना अनंतकारकस्य नायां गीरवात् अनु रणदशायां वर्णानामनभिव्यक्तिस्तदुच्चारणरूपमंजकाभावान्न विरु
ध्यते अंधकारस्य घटानुपलंभवत् उक्तनोगकार इत्यादिप्रत्यक्षं सोयंगकार इत्यादिप्रत्यभिज्ञाविरोधात् प्रमाणे
वर्णभिव्यंजकध्वनिगतोत्पत्तिरूपितपरंपराविषयकत्वेन प्रमाणं वा तस्मान्न वेदानां क्षणिकत्वं न नु क्षणिकत्वा
भावेऽपि विद्यदादिप्रपंचवत् उत्पत्तिमत्त्वेन परमेश्वरकर्तृकतया यौरुषेयत्वापत्तौ अयौरुषेयत्वं वेदानामित् तव सिद्धं
तो भज्येतेति चेन्न पुरुषेणोच्चार्यमाणत्वेन यौरुषेयत्वं गुरुमत पि अध्यापकपरंपरयापि यौरुषेयत्वापत्तेः नापि
पुरुषाधीनोत्पत्तिकत्वं यौरुषेयत्वं नैयायिकाभिमतयौरुषेयत्वानुमाने अस्मदादिना सिद्धि साधन एतः किंतु स

२३

जातीयोच्चारणनपेक्षोच्चारणविषयत्वं तथा च सगर्दिकाले परम् ॥ २ ॥ पूर्वसर्गसिद्धवैशानुपूर्वीसमानानुपूर्वीकवेदं
रचितवान् न तु तद्विजातीयवैदमितिनसजातीयोच्चारणनपेक्षोच्चारणविषयत्वं भारतादीनां तु स
जातीयोच्चारणनपेक्षैवोच्चारणमितितेषां योरुच्चेयत्वं एवं योरुच्चेयायोरुच्चेभेदे। नागमोद्धिधानिरूपितः इति
वेदांतपा भाषायां आगः परिच्छेदः ॥ ॥ ४३ ॥ इदानीमथ यत्तिर्निरूप्यते तत्रोपपाद्यज्ञानेनोपपादककल्प
नमेवार्थायत्तिः तत्राप्यद्यज्ञानंकरणं उपपादकज्ञानं फलं येन विना यदनुपपन्नं तत्तत्रोपपाद्यं यस्याभावे यस्या
नुपपत्तिस्तत्तत्रोपपादकं यथा रात्रिभोजनेन विना दिवा भुंजानस्य पीनत्वं अनुपपन्नमिति तादृशं पीनत्वं उपपा
द्यं यथा वारात्रीभोजनस्याभावे तादृशं पीनत्वस्यानुपपत्तिरिति रात्रीभोजनमुपपादकं रात्रिभोजनकल्पनात्

प्रेहांतय

२४

वायां प्रमितावर्थस्यापत्तिः कल्पनेति घटी समासेनाथापत्तिश्चो तत्तत्कल्पनाकरणपीतत्वादिसानेतुः स्याप
त्तिः कल्पने एत्यादि ते बहुव्रीही समासेन वर्तन इति फलकरणयो रुभयोस्तत्तद्योगः स तां पत्तिर्द्विविधा दृष्टा
र्यापत्तिः श्रुतार्थापत्तिश्चेति तत्र दृष्टार्थापत्तिर्यथा इदं रजतमिति पुष्पारो वर्तिनि प्रतिपन्नस्य रजतस्य नेदं रज
तमिति तत्रैव निधिः पुष्पारो सत्यत्वे अनुपपन्नमिति रजतस्य सद्भिन्नत्वं सत्त्वात्पताभावत्वं वा मिथ्यात्वं कल्पयति
श्रुतार्थापत्तिर्यथा यत्र भूयमाणवाक्यस्य स्वार्थापत्तिर्यथा तेन एतादृशं तत्कल्पनं सा एव श्रुतार्थापत्तिः यथा तत्र
तिशो कमात्मविहित्यत्र श्रुतस्य शोकशब्दवाचस्य बंधजातस्य ज्ञाननिवर्त्यत्वस्याप्यपत्त्या बंधस्य मिथ्यात्वव
त्यने यथा वा जीवी देवदत्तो गृहे नेति वाक्यश्रवणानंतरं जीविनो गृहासत्वं बहिः सत्त्वं कल्पयति श्रुतार्थापत्तिश्चेति

२४

देश

त

विधाअभिधानाः पयान्तअभिहितानुपपत्तिश्चतत्रयत्रैकवाक्यैकैश्वर्येऽन्वयाभिधानानुपपत्त्याअन्वयाभिधा
नोपयोगियंतरंकल्पत तत्राभिधानाः पयान्तेर्यथाद्वारमित्यत्रपिधेहिइत्यधाहारः यथावाविश्वजितायजेने
त्यत्रस्वर्गकामपध्याहारः ननुद्वारमित्यादौवाक्येऽन्वयाभिधानात्पूर्वमिदमन्वयाभिधानं पिधानोपस्था क
पदंविना पयन्मतिकथंज्ञातमितिचेन्नअभिध नपदेनकरणव्युत्पत्त्यातात्पर्यस्यविक्षितत्वात् यथाचद्वार
कर्मपिधानक्रिय कसंसर्गपरत्वंपिधानोपस्थापकपं विनाअ पयन्मिति ज्ञानंतत्रापिसंभाव्यतेअभिहित
नुपपातः यत्रवाक्य गतोर्थेअ पयन्त्वेनज्ञातः सन्नर्थोतरंकल्पयन्तितत्रदृष्टव्या यथास्वर्गकामोज्योति
शोमेनयजेत्यत्रस्वर्गसा नस्यशालिकतयागतयाऽवगतस्यज्योतिशोमस्यानुपपत्त्यामध्यवत्यः वंकल्पतेन

वेदातप०

२५

त्व

चेयमर्थापत्तिरनुमानेन तर्भावितुमर्हति अन्वयव्याप्त्यज्ञाने वा नान्वयिन्यन्वयनंतरर्भावात् तद्व्यतिरेकिणश्चानुमानत्वं प्रा
गेव निरस्तं अतएवार्थापत्तिस्तुच्छानेऽनुमिनो मीतिनानुभवसायः किंतु अनेनेदं कल्पयामीति नन्वप्यपि स्थले इदम
नेन विनानुपयन्नमिति ज्ञानं करणमित्युक्तं तत्र किमिदं तेन विनानुपयन्नत्वं तदभावव्यापकाभावप्रतियोगित्वमि
ति ब्रूमः एवमर्थापत्तेर्ज्ञानांतरैः सिद्धौ व्यतिरेकीनानुमानांतरं पृथ्वीतरेभ्यो भिद्यते इत्यदौ गंधतत्त्वमितरभेदं न विन
पयन्नमित्यादि ज्ञानस्य कारणत्वात् अतएवानुभवसायः पृथिव्यामितरभेदं कल्पयामीतिरेकीनानुमानांतरं पृ
थ्वीतरेभ्यो भिद्यते इति इत्यर्थापत्तिपरिच्छेदः ५ इदानीं चरुं निरूप्यते ज्ञानकारणजन्याभावानुभवाऽसाधारण
कारणमनुपलब्धिरूपं प्रमाणं अनुमानादिजन्यातींद्रियाभावानुभवहेतावनुमानादावपि व्याप्तिवारणाय

२५

न्यातैः अदृष्टादौ साधारणकारणेऽनिव्याप्तिवारणया साधारणेऽपि ति अभावस्मृत्यसाधारणहेतुसंस्करोऽनिव्याप्तिवा
 रणयानुभवेति विशेषणं न चाभावानुमितस्य छेदे ॥ ८ ॥ यत्तु धैवाभावो गृह्यतां विशेषाभावादिति वाच्यं धर्माद्यनुपलब्धि
 मत्वेऽपि तदभावातिश्रयेन योग्यानुपलब्धिरेवाभावाग्राहकत्वात् ननु केयं योग्यानुपलब्धिः किं योग्यस्य प्रतियोगिनी
 अनुपलब्धिः उत्तरयोग्याधिकरणे प्रतियोग्यः यत्तु धैवाभावः नाद्यः तं नापिशब्दादिभेदस्याप्रत्यक्षतापत्तेः नांतः आत्मनि
 धर्माद्यभावस्यापि प्रत्यक्षतापत्तेरिति चेन्न चास्मात् सावनुपलब्धिश्चेति कर्मधारयाश्रयणात् अतुं यत्तु धैवोपलब्ध्यां ताव
 त्कर्तितः तियागिसत्त्वप्रसंजितप्रानये मिकत्वं गृह्यते तस्य यः प्रतीयोगी तस्य सत्त्वेनाधिकरण्येन किं तेन प्र
 संजितयोग्यमापादनयोग्यं यत्तु तियोः ॥ यत्तु धैवाभावः अंधकारैर्तुतादृशोपादेनाभावो स्वरूपयस्याः पलं भवति

नु

वेदांतप०

२६

त्वंतदनुपलब्धं येषां त्वमिदं त्वर्थः तथाहि ५ स्फीतालोकवतिभूतलेयदिघटः स्यात्तदा गोपलंभः स्यादिति आपा
दनसंभवात्तादृशः तलेघटाभावोऽप्यलब्धगम्यः अंधकारेषु गच्छन्निगच्छन्भावान्नानुपलब्धिगम्यता अतएव
स्तंभा गच्छसत्वेस्तंभवत्प्रत्यक्षतायसात् भावानुपधिगम्यः आत्मनिधर्मादिसत्वेयस्यातींद्रियतयानिरुक्तोपा
लंभाया नासंभवानधर्माद्यभावस्यानुपलब्धिगम्यत्वं न नूक्तरात्ताधिकरणेन्द्रियसंनिर्गम्यसत्त्वेऽभावस्याप्यल
ब्धिगम्यत्वत्वमनुमतं तत्रचक्तं यमैव भावाकारदृक्तावधिकरणेन्द्रियान्वयव्यतिरेकानुविधानादिति चे
न्नप्रतियोग्यनुपलब्धेरप्यभावगृहेहेतुत्वेनक्तसत्वेनकरणत्वमात्रस्यकल्पनात् इन्द्रियस्याभावेनसहसंनिर्गम्यभा
वेनाभावग्रहाहेतुत्वात् इन्द्रियान्वयव्यतिरेकयोरधिकरणज्ञानाद्युपक्षेपत्वेनान्यथासिद्धेः ननुभूतलेघटोनेत्याद्यभा

२६

वानुभवस्थले भूतत्वात् प्रत्यक्षः सुभयसिद्धिमिति तत्र वृत्तिर्निर्गमनस्यावस्यकत्वे भूतत्वावच्छिन्नवैतन्यवन्निरुद्धाभा
 वावच्छिन्नस्यापि प्रमात्राभिन्नतया घटाभावस्य प्रत्यक्षत्वेनैव सिद्धिर्वापीति चेत् सत्यं अभावप्रतीतेः प्रत्यक्षत्वेऽपि त
 द्वावस्थानुपलब्धेर्नामांतरत्वात् न हि फलीभूतज्ञानस्य प्रत्यक्षत्वे तत्करणस्य प्रत्यक्षप्रमाणतानियमोऽस्ति दृशमस्त्व
 मसीत्यादिवाच्यं ज्ञानज्ञानस्य प्रत्यक्षत्वेऽपि तत्करणस्य वाक्यप्रमाणप्रत्यक्षप्रमाणभूत्वाभ्युपगमात् फलवैजात्यं विना क
 थं प्रमाणभेद इति चेन्न वृत्तिवैजात्यमात्रेण प्रमाणवैजात्योपपत्तेः तथा च घटाद्यभावाकारावृत्तिर्नेन्द्रियजन्या इन्द्रियस्य वि
 शेषाद्वैतनिकर्षात् किंतु घटाद्यनुपलब्धिमानांतरजन्येति भवस्यत्यः पल्लवमानांतरत्वं न च नुपलब्धिमानांतरप
 क्षेप्यभावप्रतीतेः प्रत्यक्षत्वे घटवति घटाभावभ्रमस्यापि प्रत्यक्षत्वापत्तेः तत्राप्यनिर्वचनीयघटाभावोऽभ्युपगम्यत नने

रूप

बेदांतप०

२७

स्थापतिः तस्य मायोपादानकत्वेऽभावत्वानुपपत्तेर्मायोपादानकत्वाभावेमायायाः सकलकायोपादानत्वात्पपात्तचेन्नघ
ठवति घटाभावभ्रमो न तत्कालो सन्न घटाभावविषयकः किंतु भूतलरूपादौ विद्यमानो लोकि का घटाभावो भूतले
आरोप्यत इत्यन्यथा रम्य निरेव्य आरोप्य संनिर्गम स्थले सर्वत्रान्यथा रम्या तेरेव व्यवस्थापनात् अस्तु वा प्रतियोगिमिति
तदभावभ्रमस्य ले तदभावात्स्यानिर्वचनीयत्वं तथापि तदुपादानं माये न ह्यपादानोपादेययो रत्यंतसा जात्यंतत्तु
पठ्यो रपितंतु त्वपरत्वादिनावैजात्यात् यत्किंचित्सा जात्यस्य मायाया अनिर्वचनीयघटाद्यभावस्य च मिथ्यात्वध
र्मस्य विद्यमानत्वात् अन्यथा व्यावहारिकघटाद्यभावं प्रतिकथं मायोपादानमिति कुतो नाशं क्येथाः न च विजातीय
यो र ह्यपादानोपादेयभावेन नैव जगदुपादानं स्यादिति न वाच्यं प्रपंचविभ्रमाधिष्ठानत्वरूपस्य तस्यैवत्वात् परिण

२७

अथ ननु कथं सनाशेति वा

मित्वरूपस्योपादानत्वस्य निरवयवेन न एवमुपपत्तेः तथा च प्रपञ्चस्य परिणामुपादानमायानब्रंसेति सिद्धांतद्वयस्य लंघनं प्रसं-
गागतप्रपञ्चेन सचाभावश्चतुर्विधः प्रागभावः प्रध्वंसाभावोऽत्यंताभावोऽन्योन्याऽभावश्चेति मृत्तिंशदौकारलोका-
र्यस्य घटादेरुत्पत्तेः पूर्वयोऽभावः सप्रागभावः सचभाविव्यतीति प्राप्तीति विषयः तत्रैव घटस्य मुद्गरप्रगारानंतरं यो-
भावाः सप्रध्वंसाभावः ध्वंसस्यापि स्वाधिकरणेकपालनाशेनाश एव न च घटो न्मज्जनापत्तिः ध्वंसध्वंसस्य पि-
घटप्रतिघटप्रतियोगिकध्वंसत्वात् अन्यथा प्रागभावध्वंसात्मकघटस्य विनाशः प्रागभावो न्मज्जनापत्तिः न चैव-
मपियत्र ध्वंसाधिकरणं चैनं न्यंतदासिद्धेः आरोपितप्रतियोगिकध्वंसस्याऽऽद्याने प्रतीयमानस्याधिष्ठानमात्रा-
त्वात् तदुक्तं अधिष्ठानावशेषो हि नाशः कल्पितवस्तुन इति एवं शक्तिरूपविनाशोपीदमवच्छिन्नचेतन्यमेव यत्रा-
दृशमधिकरणं यदि चैनं न्यव्यतिरिक्तं तदा तस्य नित्यत्वमसिद्धं ब्रह्मव्यतिरिक्तस्य सर्वस्य ब्रह्मजनानवर्त्यनयावक्ष्यमाण-

अतयादिध्वंसाधिरणं बलीद

वेदांतप

२८

धिकरणेयस्य कालत्रयेयभावः संत्यंताभावः यथावा यौरूपात्यंताभावः सोपिवियदादिवत् ध्वंसप्रतियोग्येव इव
मिदं नेति प्रतीतिविषयोऽन्योन्याभावः अत्र भवविभागो भेदः पृथक्त्वं चेति व्यवह्रियते भेदानि रिक्तपृथक्कारौ प्रमा
णभावात् अन्यच्चान्योन्याभावो धिकरणस्य सादित्वे सादित्वं यथा घटे पटभेदः अधिकरणस्यानादित्वे अनादिरेव
यथा जीवे ब्रह्मभेदो ब्रह्मणि जीवभेदः द्विविधोऽपि भेदो ध्वंसं प्रातः योग्येव अविद्यानिवृत्तौ तत्तरतं त्राणां निवृत्त्यवश्यं
भावात् पुनरपि भेदो द्विविधः सोपाधिको निरूपाधिकश्चेति तत्रोपाधिसत्ता व्याप्यसत्ता कत्वं सोपाधिकत्वं तद्धू
न्यत्वं निरूपाधिकत्वं तत्राद्यो यथा एकस्यैवाकाशस्य घटोपाधिभेदेन भेदः यथा वा एकस्य यस्य जलभाजनभेदेन
भेदः यथा वा एकस्य ब्रह्मणोऽतः करणभेद इदं निरूपाधिकभेदो यथा घटे पटभेदः न च ब्रह्मण्यापप्रपंचभेदाभ्युपग

२८

मेऽद्वैतविरोधः तात्त्विकभेदान् पृथग्गमविधेयसादिवद्वैताभ्याघातकत्वात्प्रपञ्चस्य द्वैते ब्रह्मणिकव्यितत्वांगीका-
रात्तदुक्तं सुरेश्वराचार्यैः अत्र भावतः केयं साधुर्वैतं विरोधं लोके क्व प्रकृत्यने किं न्यस्यसि संसारं तत्रैवाज्ञानक-
ल्पितमिति अतएव विरलेऽविद्यानुमानेनापि तत्त्वविरोधं विरोधं तत्त्वप्रदीपिकायां चाविद्यालक्षणे भावत्वं वि-
रोधं संगच्छते एवं चतुर्विधानामभावात् गोप्याह तत्तीत्यानुपलब्धिप्राप्तीति तत्रानुपलब्धिमानांतरं एव मुक्तानां
प्रमाणानां प्रामाण्यं स्वतएवोत्पद्यते तस्यैव तथा हि स्मृत्यनुभवसाधारणं संवादिप्रवृत्त्यनुकूल्यं तद्वर्तितस्त्रकार-
त्वं ज्ञानस्य प्रामाण्यं तच्च ज्ञानसामान्यसामग्रीप्रयोज्यं न त्वधिकं गुणमपेक्षते प्रमामात्रेऽनुगतगुणाभावात् नापि प्रत्य-
क्षमायां भूयोऽवयवेन्द्रियसंनिर्कर्षः रूपादिप्रत्यक्षे आत्मप्रत्यक्षे च तदभावात् सात्यपि तस्मिन्पीतः शंख इति प्र-

वेदांतप० त्यक्षस्य भ्रमत्वाच्च अतएव न स हिं ग परामर्शदि कमप्यनुमित्यादि प्रमायां गुणः असहिं ग परामर्शदि स्थलेऽपि विषय
 बाधेनानुमित्यादेः प्रमात्वात् न चैवमप्रमादि प्रमात्वात् ज्ञानसामान्यस्य प्रमा अविशेषादिति निवाच्यं दोषाभावस्यापि
 २९ हेतुत्वांगिकारात् न चैवं परतस्त्वं अगंतुकभावकारणपेक्षायामेव परतस्त्वात् ज्ञायते च प्रामाण्यं स्वतः स्वतो ग्राह्यत्वं
 च दोषाभावे सति यावत् स्वप्नयग्राहकसामग्री ग्राह्यत्वं स्वाश्रयो वृत्तिज्ञानं तद्ग्राहकं त्वं साक्षिज्ञानं तेन वृत्तिज्ञाने गृह्य
 प्रमाणे तद्गतं प्रामाण्यमपि गृह्यते न चैवं प्रामाण्यसंशयानुपपत्तिः तत्र संशयानुरोधेन दोषस्यापि सत्त्वेन दोषाभा
 वः स्वप्नयग्राहकाभावेन तत्र प्रामाण्यस्यैवाग्रहात् यद्वा यावत् स्वाश्रयग्राहकग्रह्यत्वयोग्यत्वं स्वतस्त्वं संशय
 स्थले प्रामाण्यस्योक्तयोग्यता सत्त्वेऽपि दोषवशेनाग्रहान्न संशयानुपपत्तिः अप्राण्यं तु न ज्ञानसामान्यस्य प्रमा प्रयो

जंमायामयप्रामाण्यापत्तेः किंतु दोषप्रयोज्यं नाप्यप्रामाण्यं यावत् स्वाश्रयग्राहकग्राह्यं अप्रामाण्यं घटकं तत्र भाववत्त्वादेव
वृत्तिशानुपनीतं त्वेसाक्षिणागृहीतुमशक्यत्वात् किंतु विसंवादिप्रवृत्त्यादिजनकं लिंगकानुमित्यादिविषयइति परतएव
प्रामाण्यमुत्पद्यने शायते शायते इत्यनुपलब्धिप्रामाण्यनिरूपणीयः परिच्छेदः ६॥ ॥ एवं निरूपितानां प्रामाणानां प्रामाण्यं
द्विविधं आबहारिकं त्वादेकत्वं पारमार्थिकं त्वावेदकत्वं चेति तत्र ब्रह्मस्वरूपं कुर्यावगाहिप्रमाणव्यतिरिक्तसर्वप्रमाणानाम
द्यं प्रामाण्यं तद्विषयाणां व्यवहारदशायां बाधाभावात् द्वितीयं तु जीवब्रह्मैक्यद्वाराणं सदेवसौम्ये मग्न आसीदित्यादी
नां तत्र मसांतानां तद्विषयस्य जीवपरैक्यस्य काळत्रयाबाधात्वात् तत्रैक्यं तत्तत्पदार्थज्ञानाधीनज्ञानमिति प्रथमं तस्य
हार्थं लक्षणप्रमाणभ्यां निरूप्यते तत्र लक्षणं द्विविधं स्वरूपलक्षणं तदस्य लक्षणं चेति तत्र स्वरूपमेव लक्षणं स्वरूपलक्षणं

वेदांतप

३०

मा

क्षणं यथासत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्य- सत्यादिकं स्वरूपलक्षणं ननु स्वस्य स्ववृत्तित्वाभावे कथं लक्षणमिति चेन्न स्वस्यैव स्वापेक्ष
या धर्मि धर्मभावकल्पनया लक्षणत्वसंभवात् तद्वक्तुं आनंदो विषयानुभवो नित्यत्वं चेति संति धर्माः अपृथक् कोपि चैतन्य
तत्पृथगि वाव भासंत इति तद्वत् स्थूललक्षणं नाम यावद्बुद्धेः कालमनवच्छिन्नत्वे सति व्यावर्तकं तदेव यथा गंधवत्त्वं पृ
थिवी लक्षणं माहाप्रलये परमाणु उत्पत्तिकाले घटादिषु गंधाभावात् प्रकृते च जगज्जन्मादिकारणत्वं अत्र जगत्स
देन कार्यजातं विवक्षितं कारणं च कर्तृत्वमतोऽविद्यादौ नातिव्याप्तिः कर्तृत्वं च तत्तदुपादानगोचराः परीक्षज्ञाना
चिकीर्षा कृतिमत्त्वं ईश्वरस्य तावदुपादानगोचरा यरोक्षज्ञानसद्भावे च यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य ज्ञानमयं तपः त
स्मादेतदुल्लेखनात्कल्पमन्त्रं च जायत इत्यादि भ्रूतिर्न तादृशचिकीर्षा सद्भावे च सो कामयत बहुस्यां प्रजायेयेत्यादि

३०

श्रुतिर्मनंतादृशकृतौचतन्मनोक्रुरुतेत्यादिवाक्यंज्ञानेच्छाद्यःन्यतमगर्भलक्षणत्रितयंविवक्षितंअन्यथाव्यर्थवि
शेषणत्वापत्तेःअतएवजन्मस्थितिध्वंसानोमन्यतमस्यैवलक्षणेप्रवेशःएवंचलक्षणानिनवसंपद्यंतेब्रह्मणोजगज्ज
न्मादिकारणत्वेचयतोवाद्मानिभूतानिजायंतेयेनजातानिजीवंनियन्त्रयंत्यभिसंविशंतीत्यादिमानंयद्वानिखिलजग
त्पादानत्वंब्रह्मणोलक्षणंउपादानत्वंचजगदध्यासाधिष्ठानत्वंजगदाकारेणपरिणाममानमायाधिष्ठानत्वंवाएतादृ
शमेवोपादानत्वमभिप्रेतइदंसर्वयदयमात्मासञ्चतच्चाभवत्बहुस्यांप्रजायेयेत्यादिश्रुतिषुब्रह्मप्रपंचयोस्ताहा
त्यव्यपदेशःघटःसन्धगोभातिघटइष्टइत्यादिलौकिकव्यपेशोऽपिसञ्चिदानंदरूपब्रह्मेक्याध्यासात्तन्व्यानंत्स
थकृचिराध्यासात्घटादेरिष्टत्वव्यवहारेदुःखस्यापितत्राध्यासात्तत्रापीष्टत्वादिव्यवहारापत्तिरितिचेन्नआरो

वेदांतय०

३१

ये सति निमित्तानुसरणं न तु निमित्तमस्तीत्यारोप इत्यभ्युपगमेन दुःस्वादौ सच्चिदंशाध्यासे य्यानंदासाध्यासाभावात् ज
गतिनामरूपांशद्वयव्यवहारस्तु अविद्यापरिणामात्मकनामरूपसंबंधात् तदुक्तं अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्पंच
पंचकं आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो द्वयमिति अथ सृष्टि निरूपणं तत्र सर्गकाले परमेश्वरः सृज्यमानप्रपंचवै
चित्र्यहेतुप्राणिकृतोपरिमितानिरूपाणि शक्तिविशेषविशिष्टमाया सहितः सन्नामरूपात्मक निखिलप्रपंचप्रथमं
बुद्धावाकल्येहं करिष्यामीति सकल्पयति तदैक्षत बहुस्यां न जायते इति चेन्न मय तबहस्यं प्रजायेयेत्यादि श्रुतेः त
त्र काशादीनि पंचतान्यं चोक्तानि तन्मात्रपरप्रतिपाद्यान्युत्पद्यन्ते तत्राकाशस्य राशे गुणः वायोस्तु राशे स्पृशेति
जसस्तु राशे स्पर्शरूपाणि अपांस्तु राशे स्पर्शरूपरसाः पृथिव्यास्तु रूपरसगंधस्पर्श तत्तु राशे स्पर्शरूपरसगंधस्पर्श

३१

बाद्यादावपितदुपलंभात् नचासोभ्रमः बाधकाभावात् इमानिभूतानि त्रिः एनायाकार्याणि त्रिगुणानि एतेष्वस-
त्वगुणोऽष्टः श्रोत्रत्वक्चक्षरसनघ्राणानि पंचेन्द्रियाणि मनो बुद्धिचित्ताहंकाराणि च जायंते श्रोत्रादीनां क्रमेण हि।
वातार्कवरुणाश्विनोरधिष्ठातृदेवताः मनआदीनां चतुर्णां क्रमेण चंद्रचतुर्मुखास्तुतशंकराः अधिष्ठातृदेवताः
एतैरेवरजोगुणोपेतैः पंचभूतैर्यथाक्रमं व्याणिपादपायूपस्थानिकर्मैन्द्रियाणि जायंते तेषां च क्रमेण वांहीद्रो-
पिंद्रमृत्पुप्रजापतयोऽहिराष्ट्रदेवताः रजोगुणोपेतैः पंचभूतैरेव पंचाष्ट्रः प्राणपानव्यानूवायुरुदानः कंठस्थान-
वर्ती अशितपीतान्नादिसमीकरणकरः समानः नाभस्थ नवर्ती नैरेवतमोगुणोपेतैरपंचीकृतभूतानि जायंते ते-
षां त्रिः तमेकैकं करवाणीति त्रिवृत्तकरणसाम्यं पंचीकरणोपलक्षणार्थत्वात् पंचीकरणः कारश्चेत्थं आका-

वेदांतप०

३२

शमादौ द्विधा विभज्यतयोरेकं भागं पुनश्चतुर्धा विभज्यतेषां चतुर्णामंशानां वाद्यादिषु योजनमेवं वाद्यादिकमप्याव
राक्षिणं जनं एवं तेज आह द्वाप्येते मेकैः संयुक्ते स्वात्मकं साक्षात्तरं चतुर्भूतमयमिति पृथिव्यादौ स्वांशा
धिक्यात् पृथिव्यादिव्यवहारः तदुक्तं वैशेष्यानुतद्वाहस्तद्वाह इति पूर्वोक्तैः श्वापंचीकृतभूतैर्लिङ्गशरीरं परलोक
यात्रा निर्वहकं भोक्ष्यपर्यंतस्यापिमनोबुद्धिभ्यामुपेतं ज्ञानेन्द्रियपंचकं कर्मेन्द्रियपंचकं प्राणादियंच युक्तं जायते
तदुक्तं पंचप्राणमनोबुद्धिर्दृशेन्द्रियसमे चित्तं अपंचीकृतभूतैस्त्वसूक्ष्मांगं भागसाधनमिति तच्च द्विविधं परम
परंच परं हिरण्यगर्भलिङ्गशरीरं अपरमस्मदादि लिङ्गशरीरं तच्च हिरण्यगर्भलिङ्गशरीरं महत्तत्त्वं अस्मदादि
लिङ्गशरीरं चाहंकार इत्याख्यं यते एवं तमोगुणयुक्तेभ्यः पंचकृतभूतेभ्यो भूमांतरिक्षस्वर्गमहर्जनस्तपः सत्यात्म

भूत

३२

कस्योर्द्ध्वलोकसप्तकस्य अतलवितलसुतलरसातलतलातलमाहातलपाताकारव्याअधोलोकसप्तकस्य ब्रंलांडस्य जरायु
जांडजस्वेदजोद्विजारमः तुर्विधस्थूलशरीराणां चोत्पत्तिः तत्र जरायुभ्यो जातानि मध्यपश्वादीनी शरीराणि वृक्षादी
नां पापफलभोगाय तन्त्वं तत्र परमं रस्ययंच तन्मात्राद्युत्पत्तौ सप्तशायवयो येन किं शरीरी सप्तौ च साक्षात्कृतत्वं
इतरनिखिलप्रयंचात्तौ हिरण्यगर्भः यमा जीवः तत्पाराहंता ह मिमास्मिती देवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य
नामरूपे व्याकरवाणीति श्रुतेः हिरण्यगर्भनाम तत्रेयादन्यः जीवः सर्वेशरीरी प्रथमः सर्वे पुरुष उच्यते आ
दिकर्ता स भूतानां ब्रह्माग्रे समवर्तते हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रः प्रथमः ॥ एवं भूतभौतिक सृष्टिर्निर्भूत
यिता इदानीं प्रलयो निरूप्यते प्रलयो नाम त्रैलोक्यविनाशः स चतुर्विधः नित्यः नैमित्तिकः प्राकृतः आत्यंतिकश्चेति

वेशंतप

३३

मा

तत्र नित्यप्रलयः सुषुप्तिः तस्याः सकलकार्यप्रलयरूपत्वात् धर्माधर्मपूर्वसंस्काराणाञ्च तदाकारणात्मना स्थानं तेन सुषुप्त्या उत्थितः न सुखदुःखानुपपत्तिः न च सुखावेतः कारणस्य विनाशे तदधीनप्राणाविक्रिया अनुपपत्तिः वस्तुतः वस्तुतः श्वासाद्यभावेऽपि वृत्त्यपलब्धेः सुषुप्त्याऽभावेऽपि प्राणाविक्रिया न तत्र तत्त्वानुसृतशरीरोपलभकवत् न चैवं सुप्तस्य परे ताविशेषः सुप्तस्य हि किं शरीरं संस्कारात्मना त्रैववर्तने परे तस्य तु लोकांतर इति वैयर्थ्यात् यद्वा ताः कारणस्य देशाः शानशक्तिः क्रियाशक्तिश्चेति तत्र शानविशिष्टांतः कारणस्य नाशः न क्रियाविशिष्टस्येति प्राणाद्यावस्थानमविरुद्धं यदा सुप्तः स्वप्नं कंच न पश्यति अथास्मिन् प्राण एकधा भवति अथैनं वाक् सर्वैर्नामभिः सहा यो न सौम्यतरा संपन्नो भवति स्वमयीतो भवतीत्यादिरुक्तसुषुप्तौ चैवं प्राकृतप्रलयस्तु हिरण्यगर्भकार्यब्रह्मविनाशनिमित्तकः सकलकार्यविना

३३

न

शः यदा तु प्रागेवोक्तं ब्रह्मसाक्षात्कारस्य कार्यं ब्रह्मणो ब्रह्मांशधिकारप्रारब्धकर्मसमाप्तौ विदेहकैवल्यात्मिकापरा-
क्तिस्तदा तद्धो कविर्ब्रह्मसिनाम ब्रह्म ब्रह्मसाक्षात्काराणो ब्रह्मणा सह विदेहकैवल्यं ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रति संच-
रि परस्यां ते कृतात्मनः प्रविशन्ति यदं यदमिति श्रुतेः एवं स्वर्गलोकवासिभिः सह कार्यं ब्रह्मणि मुच्यमाने तदधिष्ठि ब्रह्म
इतरेष्विति निखिललोकां तर्गतस्थावरादीनां भौतिकादीनां भूतानां च प्रकृतौ मायायां प्रलयः न तु ब्रह्मणि बाधरू-
पविनाशस्ये ब्रह्म ^{मिष्ट} सत्त्वात् प्राकृत इत्युच्यते कार्यं ब्रह्मणो दिवसा-सानमिति कस्मै लोक्यविनाशमा- ^{प्रलय} यो नै-
मित्तिकः प्रलयः ब्रह्मा ^{स्वप्न} चतुर्युगसहस्रपरिमितकालः चतुर्युगसहस्राणि ब्रह्मणो दिनमुच्यते इति ^{प्रलय} त्यादिवच-
नात् प्रलयकालो दिवसकालपरिमितः रात्रिकालस्य दिवसकालतुल्यत्वात् प्राकृतिकप्रलये नैमित्तिकप्रलये च

वेदांतपु
 पुराणवचनानिप्रमाणानिद्विपरार्द्धत्वतिक्कांतेब्रह्मणःपरमेष्ठिनः तदाप्रकृतयःसप्तकल्पंतेप्रलयायहि एषप्राकृतिकोरा
 जवप्रलयोयत्रलीयतइतिवचनंप्राकृतिकप्रलयेमानंएषनैमित्तिकःप्रोक्तोप्रलयोयत्रविश्वसृक् शोतेऽनंतासनेनित्यमा
 ३४ त्मसात्कृत्यमात्मनिरिति वचनंनैमित्तिकप्रलयोयत्रतुरीयप्रलयस्तुब्रह्मसाक्षात्कारनिमित्तःसर्वमोक्षःसर्वैकजीव
 वादेयुगपदेवनानाजीववादेक्रमेणसर्वमेकीभवतीत्यादिश्रुतेःतत्राद्यास्त्रयोपिप्रलयाःकर्मापरमनिमित्तःतुरीय
 स्तुज्ञानोदयनिमित्तौलयोऽज्ञानेनसहैवेतिविशेषःचतुर्विधःप्रलयोऽनिरूपितःतस्यैतन्नीक्रमोऽनिरूप्यतेभूतानांमौ
 तिकानांचनकारणलयक्रमगलयःकारणलयःकार्याणामाश्रयमंतरेणवस्थानानुपपत्तेःकिंतुभृष्टिक्रमविप
 रीतक्रमेणतत्तत्कार्यनाशेतत्तज्जनकादृष्टनाशस्यैककृतयोपादाननाशस्याश्रयजकत्वात्अन्यथान्यामंतपिम

माहाप्रलये पृथिवी परमाद्युगत रूपरसादेरविनायनेः तथा च पृथिव्या अस्मभ्यां तेजसी तेजसो वायो वायो राको ओ आ
काशस्य जीवाहंकारे तस्य च द्वा ए गर्भाहंकारे तस्य चाविद्यायामित्येवं रूप एव प्रलयः तदुक्तं वि० पुराणे जगत्त्रय
निष्कारे ब्रह्मे पृथिव्यु प्रलीयते तेजस्य यः प्रलीयंते तेजो वायो प्रलीयते वायुश्च प्रलीयते व्योम्नि तच्चा व्यक्ते प्रलीय
ते अव्यक्तपुरुषे ब्रह्म निष्कले संप्रलीयते २ पुरुषान्तरं किंचित्साकाशासाधरा गतिः इत्येवं विधप्रलय कारणं
तस्य दार्थस्य ब्रह्म एतद्वत् लक्ष गं ननु वैशंते ब्रह्मणि जगत्कारणत्वेन प्रतिपाद्यमाने सति सप्र च ब्रह्म स्यात् अन्य
था सृष्टिवाक्यान् मन्त्राणां पत्तिरिति चेन्न न हि सृष्टिवाक्येनां सृष्टौ तात्पर्यं किं त्वद्वितीये ब्रह्मण्येव तस्मिन् नियतौ क
थं सृष्टेरुत्पत्तिः इत्थं सृष्टि मनुष्यस्य निषेधो ब्रह्मणि प्रतिपाद्येत तदा ब्रह्मणि प्रतिष्ठितस्य प्रपञ्चस्य वायो प्रा

वेदांतप

३५

निमित्तस्य रूपस्येव ब्रह्मणोऽन्यत्रावस्थानशंकायां निर्विचिकित्समादितीयत्वं नाप्रतिपादितं स्यात्ततः सृष्टिवाक्यात्
ब्रह्मणोपादानत्वज्ञाने सति उपादानं विना कार्यस्यान्यत्र सद्भावशंकायां निरस्तायां नेत्यादिना ब्रह्मण्यपि तस्यासत्त्वोपा
पादने प्रपञ्चस्य तु छावगमे निरस्त निर्विलम्बैतविभ्रममखंडसंत्तुल्यैकरसं ब्रह्मसिद्धितीति परंपरया सृष्टिवाक्या
नामप्यदितीये ब्रह्मण्येव तास्य उपासनाप्रकारेण प्रतिपादितसगुणब्रह्मप्रतिपादकानुपासनाविध्यपेक्षितगुणदोष
मात्रपरत्वं न गुणत्वं निगुणप्रकरणयदितानां सगुणवाक्यानां तु निषेधाख्यापेक्षितनिषेध्यसमर्पकत्वेन न वि
नियोगइति न किंचिदपि वाच्यमादित्यं ब्रह्मप्रतिपादने न विकुध्यते तदेवं स्वरूपतदलक्षणलक्षिततत्तदवाच्य
मीश्वरचैतन्यमाध्याप्रतिबिंबरूपमिति केचित्तेषामयमाशयः जीवपरमेश्वरसाधारणं चैतन्यमात्रबिंबं तस्यैव वि

३५

बस्याविद्यात्मकायामायायां प्रतिबिंबमीश्वरचैतन्यं अंतःकरणेषु प्रतिबिंबितं जीवञ्चैतन्यं कार्योपाधिरयं जीवः कारणो
 पाधिरीश्वर इति श्रुतेः एतन्मते जलाशये न शरावगतसूर्यप्रतिबिंबयोरभेदअविद्यात्मकोपाधेर्यापकतया तदुपा
 धिरीश्वरस्यापि व्यापकत्वं अंतःकरणस्य परिच्छिन्नतया तदुपाधिजीवस्यापि परिच्छिन्नत्वं एतन्मतेऽविद्याकृता जी
 वदोषा जीवद्वयपरमेश्वरेऽप्युपाधेः प्रतिबिंबपक्षपातीत्वात् तत्परस्परसाक्षिबात्मकर्तृश्वरचैतन्यमित्यपरे तेष्वा
 मयमशयः एकमेव चैतन्यं बिंबत्वात्क्रांतमीश्वरचैतन्यं प्रतिबिंबत्वात्क्रांतं जीवञ्चैतन्यं बिंबप्रतिबिंबकव्यनोपा
 धिश्वर एकजीववादेऽभावः अनेकजीववादे त्वंतःकरणान्येअविद्यांतःकरणरूपोपाधिप्रयुक्तो जीवपरभेदः
 उपाधिकृतदोषश्च प्रतिबिंबे जीव एव तत्तेन तु बिंबे परमेश्वरे उपाधेः प्रतिबिंबपक्षपातीत्वात् एतन्मते च ग

वेदान्त

३६

नसूर्यस्यजलादौभाः मानप्रतिबिंबसूर्यस्येवपरयोरभेदः ननुग्रीवास्थसु दृश्यप्रदेशाद्विविबचैतन्यप
रमेश्वरस्यजीवप्रदेशोऽभावात्तस्यसर्वोत्तर्योमित्वेनस्यादितिचेन्न साभ्रनक्षत्रस्याकाशस्यजलादौप्रतिबिंबित
त्वेबिंबभूतमाहाकाशस्यापिजलादिप्रदेशदर्शनेनापि छिन्नबिंबस्यप्रतिबिंबसंघित्वेअपरिच्छिन्नब्रह्मबिंब
रप्रतिबिंबे नसंबंधाविरोधात्तन्नचरूपहीनस्यब्रह्मणोऽप्रतिबिंबसंभवःरूपवतएवतथादर्शनादित्वाच्चनिरूप
यस्यापिरूपस्यप्रतिबिंबदर्शनात्तन्नचनिरूपस्यद्रव्यस्यप्रतिबिंबाभावनियमःआत्मनोद्रव्यत्वाभावस्योक्तत्वात्
एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत्तथायंज्योतिरात्माविवस्वात्त्वः पाभिन्नाबहुधेकोगच्छन्नित्यादिवाचं न
ब्रह्मप्रतिबिभावाः मानस्यचाधितत्वाच्चतदेवंतत्पदवाच्यार्थोऽनिरूपितःइदानींपदवाच्यार्थोऽनिरूप्यतेएक

३६

जीववादेअविद्याप्रतिबिंबोजीवःअनेकजीववादेअंतःकरणप्रतिबिंबःसचजाग्रत्स्वरूपवृत्तिरूपपावस्थात्रयवान् त
 त्रजाग्रद्गणानामद्रियजन्यज्ञानावस्थाअवस्थांअंतरेद्रियाभावान्नातिव्याप्तिःइंद्रियजन्यज्ञानंचांतःकरणवृत्तिरूप
 ज्ञानस्यानादित्वात्सांचांतःकरणवृत्तिरावरणभिभवार्याइत्येकंमतंतथाहिअविद्योपहितचैतन्यजीवत्वयक्षेधग
 धिष्ठानचैतन्यस्यजीवरूपतयाजीवस्यसर्वदाघटादिभानप्रसक्तौघटावच्छिन्नचैतन्यावरकमज्ञानंमूलाविद्यापरतंत्र
 मस्त्वापदवाच्यमभ्युपगंतव्यंएवंसतिनघटादेर्भानप्रसंगःअनावृतचैतन्यसंबंधरेवभानप्रयोजकत्वात्तस्याव
 रणस्यसदातनत्वेकदाचिदपिघटाभानंनस्यादितितद्गंवेक्तव्येतद्गंजबकंनचैतन्यमात्रंतद्भासकस्यतदनिवर्तकत्वात्तना
 पिदृष्ट्याहृतंचैतन्यंपरोक्षस्थलेपितनिवृत्त्यापत्तेरितिपरोक्षव्याप्तिविशेषस्यतदुपहितवाआवरणभंगजनकत्वमि

स्व

वेदांत

३७

स्यावरणाभिभवार्थावृत्तिरुच्यते संबंधार्थावृत्तिरित्यपरं मतं तत्राविद्योपाधिकोऽपरिच्छिन्नो जीवः स च घटादिभ्यो
देशो विद्यमानोऽपि घटाद्याकारात्परिच्छिन्नवृत्तिविरहदशायां न घटादिकमवभासयति घटादिना संबंधाभावात् तत्तदा
कारवृत्तिदशायां तु भासमानतदा संबंधसत्त्वात् न न्वविद्योपाधिकस्य अपि परिच्छिन्नस्य जीवस्य स्वतः बसमस्त
वस्तुसंबंधस्य विरहवृत्तिदशायां संबंधाभावाभिधानमसंगतं असंगतदृष्ट्या च संबंधाभावाभिधाने च वृत्त्यने
तरमाः संबन्धो न स्यादिति चेत् उच्यते न हि वृत्तिविरहदशायां जीवस्य घटादिभाससहसंबंधसामान्यं निबेधा
मः किं तर्हि घटादिभाससंयोजकसंबंधविशेषः स च संबंधविशेषो विषयजीवचैतन्यस्य च व्यंग्यव्यंजकता लक्ष
णः काराचित्कसराकारवृत्तिनिबंधनः तथा हि तैजसमंतकरणं स्वच्छद्रव्यत्वात् स्वतः जीवचैतन्याभिव्यंजकं स

३७

अथैव गार्हिकं तु न तथा अस्वच्छद्रव्यत्वात्साक रवृत्तिरश्यां तु वृत्त्यभिभूतजाड्यधर्मकतया वृत्तुत्यादितच्चेतन्याभिव्यं
जनयोग्यतां आश्रयतया च वृत्त्यानंतरं चैतन्यमभिव्यनक्ति तदुक्तविवरणे अंतःकरणं हि स्वस्मिन्निबत्तसंसा
र्गिण्यपि घटादौ चैतन्याभिव्यक्तियोग्यतामापादयतीति दृष्टं चास्वच्छद्रव्यस्यापि स्वच्छद्रव्यसंबंधिरश्यां प्रतिबिंबम
हित्वं चैतन्याभिव्यक्तित्वं च तत्र प्रतिबिंबितत्वं एव विधाभिव्यंजकसिध्यर्थं न तेरपरोक्षस्थले बहिर्निर्गमनांगिक
रः परोक्षस्थले तु बन्धात् तिसंसर्गभानुचैतन्यानभिव्यंजकतयानावृत्तित्वं चैतन्याभिव्यंजकत्वमिति दृष्टव्यं
वं जीवस्याप्यारोच्यते त्वेपि वृत्तेः संबंधार्थनिरूपितं दृष्टानीयं परिच्छिन्नत्वपक्षे संबंधार्थत्वं प्रतियाद्यते तथाहि अंतःक
रणात् पाधिको जीवः तस्य च घटाद्यः पादनता घटादिदेशासंबंधात् किंतु ब्रह्मेव घटाद्युपादानं तस्य मायोपहित

वेदांतप०

३८

स्य घटान्वयित्वात् अतएव ब्रह्मणः सर्वज्ञता तथा च जीवघटाद्यधिष्ठानब्रह्मचैतन्याभेदमंतरेण घटाद्यवभासासं-
भवे प्राप्ते तदवभासाय घटाद्यधिष्ठानब्रह्मचैतन्याभेदसिद्ध्यर्थं घटाद्याकारादुत्पत्तिव्यतिरेकननुवृत्त्या कथं प्रमातृ-
चैतन्यविषयचैतन्ययोरभेदः संपाद्यते घटांतः करणोपाधिभेदे तदवच्छिन्नचैतन्ययोरभेदासंभवादिति चेन्न वृत्ते-
र्विषयदेशनिगमनं गिकारेवत्यंतः करणविषयाणामेकस्त्वस्त्वन्वयोपपत्त्यर्थं भावस्योक्तत्वात् एवमपरोक्ष-
स्त्वुल्लेखे तस्मै तभेदे विनियोगोपादितः इन्द्रियाजन्यविषयस्य अपरोक्षांतः करणवृत्त्यवस्था स्वभावस्य जाग्र-
दवस्था व्यावृत्त्यर्थं इन्द्रियाजनेति अविद्यावृत्तिमत्स्यां सुषुप्तावतिव्याप्तिवारणायान्तःकरणतिष्ठसुप्तिर्नामावि-
शेषाविद्यावस्था जाग्रत्प्रयारविद्याकारवृत्तेरंतःकरणवृत्तेरंतःकरणवृत्तित्वान्नातिव्याप्तिः अत्र के

३८

रणमु छयोरवस्थानरत्नमाहुः अत्र तयार स्थां त्रयां तर्भावबहिर्भावयोस्तत्वं पदार्थनिरूपणे उपयोगाभावात्
तत्र प्रयत्यते तस्य च मायोपाध्यपेक्षया एकत्वं अंतःकरणोपाध्यपेक्षया नानात्वं व्यवह्रियते एतेन जीवस्थ एतत्वं प्रा
प्त्युक्तं बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेन चैव आराग्यमात्रे द्यपरापि दृष्ट इत्यादौ जीवस्य बुद्धिराद्या च्यांतःकरणपरिणामोपा
धिकपरिमाणश्रवणात् सच जीवः स्वयंप्रकाशः स्वप्नावस्थामधिकृत्या त्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः अनु
भवरूपश्रवप्रज्ञानघन इति श्रुतेः अनुभवामीति व्यवहारस्तु दृष्टिप्रतिबिंबितं चैतन्यमादायोपपद्यते एवं त्वं प
दार्थो निरूपितः अधुना तत् पदार्थयोदैक्यं माहावाक्यप्राप्ता वाद्यमभिधीयते ननु नाहमीश्वर इत्यादिप्रत्यक्षेन
किंचिद्भवेन सर्वज्ञत्वविरुद्धधर्माश्रयत्वादिति तेन द्वासु परेणोसयुजेत्यादि श्रुत्या द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्च

वेदोक्तप०

३९

क्षर एव च क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थो क्षर उच्यते इत्यादि स्मृत्या च ज्ञातं परमेश्वरस्य च गतत्वेन तत्त्वमस्य दिवाक्य
मादित्यो यूयः यजमानः प्रस्तर इत्यादि वाक्यवदुपचरितार्थमेवेति चेन्न भेदप्रत्यक्षस्य संभावितकरणदोषस्य
संभावितस्य वेदजन्यज्ञानेन बाध्यमानत्वात् अन्यथा चंद्रगताधिकपरिमाणग्राहे ज्योतिःशास्त्रस्य चंद्रप्रादेशाग्रा
हिप्रत्यक्षेण बाध्यायेतेः पापरक्ते घटीरक्तेन स्याम इति वत्सविशेषणो हीति न्ययं न जीवपरभेदग्राहिप्रत्यक्षस्य वि
रुद्धाणी भूतधर्मभेदविषयत्वाच्च अतएव नानुमानमात्रमात्रं आगमबाधात् मेरुपाशाणमयत्वात् मानवत्
नाप्यागमांतरा रोधः तत्परातत्परवाक्यं यत्तत्परवक्यस्य बलत्वेन लोकसिद्धभेदानुवादवाक्यपूर्णदिनाया
पक्षयोपक्रमोपसंहाराद्यवगता द्वैततात्पर्यविशिष्टस्य तत्त्वमस्यादिवाक्यस्य प्रबलत्वात् न तु जीवपरैक्यविरुद्धा

३९

माश्रयत्वानुपपत्तिः शीतस्यैव जलास्योपाधिकोपश्रयत्ववत्त्वभावतो निगुणस्यैव जीवस्यांतःकरणद्वयाधिकर्तृत्वाद्या
 श्रयत्वप्रतिभासोपपत्तेः यदि जलादावोष्णमारोपिततराप्रकृतेपितुल्यं न च सिद्धांते कतत्त्वमस्य कचिदप्यभावादा
 रोप्यप्रमाहितसंस्काराभावे कथमारोप्यइति वाच्यं तत्राद्यवेनारोप्यविषयसंस्कारत्वे विभिन्नैव तस्य हेतुत्वात् न च
 प्राथमिकारोपेकागतिः कतत्त्वाद्यध्यानादित्वात् तत्त्वंपदवाच्यारोप्यायोगेपि लक्ष्यस्वरूपयो
 रैक्यस्य यथादितमेव अतएव तत्प्रतिपादकतत्त्वमस्यादिवाच्यनिमित्तबुद्धार्थत्वं सोऽयमित्यादिवाक्यवत् न च कार्य
 परिणामेव प्रामाण्यं पुनस्तत्त्वजित्वात्त्यादौ सिद्धेऽपि संगतिग्रहात् एवं सर्वप्रमाणाविरुद्धश्रुतिस्मृतिरिहासराण
 प्रतिपाद्यं जीवपरैक्यवेदांतशास्त्रस्याविषयइति सिद्धं ॥ इति श्रीवेदांतपरिभाषायां विष्णुसहस्रनामस्तोत्रे ॥ ७ ॥

वेदांतप०

४०

इहानीप्रयोजननिरूप्यते यदवगन्तव्यं तद्वृत्तिनयेष्यते तत्प्रयोजनं तच्च । विधंमुख्यं गौणं चेति तत्र दुःखाभावौ मु-
ख्यप्रयोजने तदन्यतरसाधनं गौणप्रयोजनं सुखं च द्विविधं सातिशयं निरतिशयं चेति सातिशयं सुखं विषयानु-
बंगजनितोत्तःकरणजनितं । तितारतम्यकृतानंदं भोवविशेषः एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंतीति
श्रुतेः निरतिशयसुखं च ब्रह्मैव आनंदो ब्रह्मेति विशानात् विशानमानंदं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेः आनंदात्मकब्रह्मासि
श्रमोक्षः शोकनिवृत्तिश्च ब्रह्मैवेदं ब्रह्मैव भवति तरति शोकमात्मविदित्यादि श्रुतेः न तु लोकांतरावाप्तिस्वजन्म
वैषयिकानंदो वा मोक्षः तस्य कृतकत्वेनानित्यत्वे मुक्तस्य पुनरावृत्त्यापत्तेः ननु त्वन्मतस्य नंदावाप्तेरनर्थनिवृत्ते
श्रवसादित्वेतु व्येदोषः अनादित्वेतु मोक्षमुद्दिश्य भवणादौ प्रवृत्त्यनुपपत्तिरिति चेन्न सिद्धस्यैव ब्रह्मरूपस्य मोक्षस्य

लेखावि

सादित्वं ब्रह्मणित्साधने प्रवृत्त्युपपत्तेः अने निवृत्तिरिति आदिष्टम् । भूतब्रह्मण्युत्पत्तया सदैव मोक्षेऽप्यप्राप्तप्र
तपारिहारयः प्रयोजनत्वं दृष्टमेव यथा । स्तुतविस्मृताः वर्णशैतवहस्ते सुवर्णमित्याप्त परेश्वरप्राप्तमिव
प्राप्तेति यथावा यथा । यगतिस्तद्वत्त्वयितवक्रायां सपाक रवरणयः । जिसर्पत्वभ्रमवत् नान्यं । इत्या
प्तवाक्यात्परिहृतस्यैव सर्पस्य परिहारः । एवं प्राप्तस्याप्यनंदस्य प्राप्तिः परिहृतस्यानंदस्य निवृत्तिर्मेक्षिः । स
वचप्रयोजनं संबन्धनैकसाध्यः । तमेव हि त्वातिमृदुत्वादिष्वन्यः पंथाविद्यते । यनायेति श्रुतेः । अज्ञाननिवृत्ते
ज्ञानैकसाध्यत्वनियमाच्च तच्च ज्ञानं ब्रह्मात्मैक्यगोचरं अभयं वै जनकप्राप्तेः सीति ब्रह्मवाद मग्न आसीत्तदा
त्मानं ब्रह्मैवाहं ब्रह्मासीति इत्यादि श्रुतेः । स एषो हि मे तदात्म्यमिदं सर्वं तत्तत् स अत्मानं त्वमसीत्यादिवाक्ये

वेदशान्तप०

۷۹

शं तादृशस्य साऽपि तिनारदीयवचनाच्चतच्चज्ञानमयरोक्षरूपं परोक्षत्वेऽपरोक्षमनिवर्तकत्वात् पयनेः त
 ॥ परोक्षज्ञानं तत्त्वमस्यादिवाक्यादिति केचित्मनननिदिध्यासनसंस्कृतांतःकरणदित्यपरैर्नैर्वाचं या एणम
 यमाशयः संविदापरोक्षं न करणं विशेषोक्तनिबन्धनं किंतु प्रमेयविशेषनिबन्धनमित्युपपादितं तथा च ब्रं
 लणः प्रमादजीवाभिन्नं यातलोचरं शाब्दन्यज्ञानमयि ज्ञानं चैवं अतएव प्रतर्द्दनाधिकरणे प्रतर्द्दनप्रतिप्राणे
 स्मि प्रज्ञानात्मानमायुरं मृतं रवतींद्रोक्तनवाक्ये प्राणं शाब्दस्य ब्रह्मपरत्वे निश्चिते सति मादृशस्येत्यस्मादोनु
 पपत्तिमाशंक्यतदुत्तरत्वेन प्रोक्तेः ॥ अत्र दृष्ट्यात्पदेशो वामदेववदिति सूत्रेणात्र यादृशिः शास्त्रादृशिरिति तत्त्व
 मस्यादिवाक्यजन्यमहं ब्रह्मेति ज्ञानं शाब्देनोक्तमिति अन्येषां त्वेवमाशयः करणविशेषनिबन्धनमेव ज्ञानानां प्र

३

۷۹

स्यक्षत्वं न विषयविशेषनिबन्धनं एकस्मिन्नेव वस्तुनि पटुकरणयोः प्रत्यक्षाप्रत्यक्षव्यवहारदर्शनात् तथा च संवि-
त्साक्षात्वे इन्द्रियजन्यत्वस्यैव ज्ञानस्यापरोक्षत्वं ब्रह्मसाक्षात्कारमपि मनोनिर्दिष्ट-
मनसंस्कृतमनसं कारणमनसैवानुदृष्टव्यमित्यादि श्रुतेः मनोऽगम्यत्वभ्रान्तिश्चासंस्कृतमनोविषयानन्वे-
ब्रह्मणो यानि विदित्वा यथा ततः अस्मदुक्तमतसो वेदजन्यज्ञानानंतरमेव प्रवृत्ततया वेदोपजीवित्वात्
वेदानुपजीविमानांत गम्यत्वस्यैव वेदजन्यत्वविरोधित्वात् शास्त्रदृष्टिसूत्रमपि ब्रह्माद्यमानसप्रत्यक्षस्य
शास्त्रप्रयेजत्वादुपपद्यते तदुक्तं ॥ १५ ॥ धेनूस्तत्राच्छास्त्रार्थध्यानजाप्रमाणास्तदृष्टिर्मतानांतु वेति वाच-
स्यतिः परस्मैपदानां ज्ञानं पापं त्यात् सर्वकर्मनिवृत्त्यादिति परंपराया कमलां विनियोगः अतएव तमेतं वेदानुव-

वेदांतयं

४२

चनेन ब्रह्मलक्षणविविधं त्रिंशत्तियं च । नेन तपसाऽनाशकेनेत्यादि श्रुतेः कथायेकर्मभिः पक्वेततो ज्ञानं प्रवर्तते इत्यादि ।
स्मृतिश्रवसंगच्छते एवं श्रवणमनननिदिध्यासनानां विधानात् श्रवणं नाम वेदांतानां ब्रह्मलक्षणास्यार्थवधारणानु-
सामानसीक्रियामननं नाम शब्दावधारितयेनानंतरविरोधशंकायां तन्निवारणं कूलतर्कात्मकज्ञानजनकोम-
लसौव्यायारः निदिध्यासनं नाम अनादिदुर्वासनया विषयेष्वप्यकर्षमाणचित्तस्य विषयतुल्यत्वात् आत्मविषय-
स्थेयानु-लोमानसौव्यायारः तत्र निदिध्यासनं ब्रह्मसाक्षात्कारे साक्षात्कारणं ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन्
देवात्मराक्तीच्छायादिगूढमित्यादि श्रुतेः निदिध्यासने च मननं हेतुः अकृतमननस्यार्थदाहो भावेन तद्विषय-
निदिध्यासनायोगात् मनने च श्रवणं हेतुः श्रवणभावे तात्पर्यनिश्चयेन शाब्दज्ञानायोगजनकतर्थाविषयकयु-

४२

कित्वान्मयाः कूलमननायोगात् एतानि त्रिणिष्ठाणि शानोत्तमौ कारणनीत्येतावन्मात्रं केचिदाचार्यरूचिरे अयरेतुश्च
वर्णप्रधानं मनननिदिध्यासयोस्तु श्रुत्या राचीनं गच्छिष्यते फलं सदर्शननिर्तिकतया आरादुयकारकत
यांगत्वमित्याहुः तदयंगत्वेन तार्तीयशेषत्वस्यंशस्याद्यन्यतमप्रमाणगतस्य प्रकृतेः श्रुत्याद्यभावेऽसंभवात्तु
थाहित्रीहीति पृच्छेदिति दध्नाचुहोतीत्यादाविव मनननिदिध्यासनयोरंगत्वेन काचित्कृतियां श्रुतिरस्ति नापि बहिर्देव
सदनं नंदमित्या मंत्राणां बहिःस्वंडनप्रकाशनसामर्थ्यवः किंविद्धुंगमस्ति नापि प्रदेशांतरपटितप्रवर्ग्यसाग्नि
ष्टौमेप्रवर्णक्तिइति वाक्यवद्वरणानुवादेन मनननिदिध्यासनवियोजकं किंचिद्वाक्यमात्रं नापि दर्शपूर्णमासा
भ्यां स्वर्गकामोयजेते वाक्यावगतफलसाधनताकदर्शनयौर्लभात्प्रकरणे प्रयाजादिनामिव फलसाधनत्वेन वग

वेदंतप
 तत्त्वश्रवणस्य प्रकरणे मनननिदिध्यासनयोगात्मातं ननु दृष्टव्य इति दर्शनानुवादेन श्रवणवित्तिरेति सति फलवत्तयाः श्रवणं
 प्रकरणे तत्संनिधावाप्तत्वात् मनननिदिध्यासनयोः प्रयाजन्यायेन प्रकरणादेवागतेति चेन्न ते ध्यानयोगानुगताश्च
 ४३ यद्येनित्यादिभ्यस्तरेनिदिध्यासनस्य दर्शनसाधनत्वेनावगतस्यो गकांक्षायां प्रयाजन्यायेन श्रवणमननयोरेवां
 गतापत्तेः क्रमसमारब्धे च दरनिरस्ते किंच प्रजादावंगत्वविचारसप्रयोजनः पूर्वपक्षे विकृतीशुनप्रयाननुष्ठानं सिद्धं
 ते तु तत्रापि तदनुष्ठानमिति प्रकृतेश्रवणं न कस्यचित्स्रकृतिः येन मननेन निदिध्यासनयोस्तत्राप्यनुष्ठानमंगत्वफलं
 भवेत् तस्मान्न तार्तीयशेषत्वं मनननिदिध्यासनयोः किंतु यथा घटादिकार्यं मृत्पिंडादीनां प्रधानकारणता चक्रादी
 नां सहकारिकारणतेति प्राधान्याप्राधान्याव्ययदेशः तथा श्रवणमनननिदिध्यासनानामपीति मंतव्यं सूचितं चैतदि

वरणाचार्यैः शक्तितात्पर्यविशिष्टशब्दावधारणं च - यावगमं प्रति अव्यवधानेन कारणं भवति प्रमाणस्य प्रमेयावगमं
प्रत्यव्यवधानात् मननिदि। ७। प्राप्तने तु चित्तस्य प्रत्यगात्मप्रवणता संस्कारपरिनिवृत्त्यनन्तदेकाग्रवृत्तिकार्यद्वारेण ब्रह्मानु
भवहेतुता प्रतिपद्येत इति फलं प्रति अव्यवहितकरणविशिष्टशब्दावधारणस्य व्यवहिते मनननिदिध्यासने तदंगे अंगे
अंगीक्रियत इति श्रवणादिसूक्ष्मसुक्ष्मणमाधेकारः का - कर्मणि फलकामस्याधिकारित्वात् सुमुक्षायां नित्या नित्य
वस्तुवि - कस्य इहामत्रार्थफलभोगविरागस्य शम - ५। तितिक्षा उपरमश्रद्धानां च विनियोगः अंतरिन्द्रियनिग्रहः शमः
बहिरिन्द्रियनिग्रहोदमः शीतोष्मादिद्वंद्वसहनंति तितिक्षा विक्षेपाभाव उप - तः चित्तैकाग्र्यं समाधानं गुरुवेदवाक्ये विश्व
सः श्रद्धा अत्रोपरमशब्देन संन्य - सोऽभिधीयते तथैतन्न्यासिनामेव श्रवणाधिकार इति केचित् अपरे - उपरमश्च

वेदांतप०

४४

वेदसंन्यासवाचकत्वाभावाद्विज्ञेयाभावमात्रस्य गृहस्थेऽपि संभवाज्जनकादेरपि ब्रह्मविचारस्य न्ययमालम्ब्य तत्सर्वं
अमधारणदिविधानमित्याहुः सगुणोद्भासनमपि चिन्तैकाग्र्यद्वारा निर्विशेषब्रह्मसाक्षात्कारहेतुः तदुक्तं निर्विशेषं
परंब्रह्मसाक्षात्कर्तुमनीश्वराः ये मंदास्ते नु कथ्यन्ते सविशेषनिरूपणैः १ वशीकृते मनस्तेषां सगुणब्रह्मशीलनात् तदे
वाविर्भावसाक्षात् अयेनोपाधिकल्पनमिति २ सगुणोपासकानां चाचिरादिमार्गेण ब्रह्मलोकंगतानां तत्रैव भवणा
दिना उत्पन्नसाक्षात्कारं ब्रह्मण सह मोक्षः कर्मिणा धर्मादिमार्गेण पितृलोकंगतानां उपभोगेन कर्मक्षये सति पू
र्वकृतसुकृतदुःकृतानुसारेण ब्रह्मदिस्थावरांतेषु पुनरुत्पत्तिः तथा च भ्रूतिः रमणीयचरमणरमणीयां योनिमा
पद्यन्ते कपूयचरणकपूयां योनिमाद्यन्त इति प्रतिषिद्धा नुशङ्कानैतुरौ रवादिनरकविशेषेषु तत्तन्मायोपचितं तं

४४

ब्रह्मः स्वमनुभूय भूकरादितीयग्योनिषु सृष्टावरादिष्वीचोत्यतिरित्यलमतिप्रसंगेन निर्गुणब्रह्मसाक्षात्कारवस्तुनलो
प्राप्तिरेगमनेन तस्य प्राणा उत्क्रामंतीति श्रुतेः किंतु यावत्प्रारब्धक्षयं सुखदुःखे अनुभूय पश्चादप्यब्रज्यते ननु क्षीय
ते चास्य कर्माणि तस्मिन् येषु परावर इत्यादि श्रुत्या ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुतेर्जुनेति स्मृत्या च ज्ञानस्य
सकलकर्मक्षयहेतुत्वे निश्चये सति प्रारब्धकर्मावस्थानमनुययन्नमिति चेन्न तस्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्षोऽथ सं
यत्सत इत्यादि श्रुत्या नाभुक्तं क्षीयते कर्मेत्यादि स्मृत्या चोत्पादिकर्मव्यतिरिक्तानां संचितकर्मणामेव ज्ञानविनाशयत्वा
वगमात् संचितं द्विविधं सुकृतदुःकृतं चेति तथा च भूतिः तस्य युत्राशयमुपयंति सुहृदः साधु कृत्याद्विषयंतः पापकृ
त्यामिति ननु ब्रह्मज्ञानाच्छान्तिरित्युक्तं तत्कार्यप्रारब्धकर्मणोपि निवृत्तेः कथं ज्ञानिनो देहधारणः पपद्यत इति

वेदांतय

४५

चेन्नअप्रतिबद्धज्ञानस्यैवाज्ञाननिवर्तकतयाप्रारब्धकर्मरूपप्रतिबंधकदशायावत्ज्ञाननिवृत्तेरनंगीकारात्तन्नेव
मपितत्त्वज्ञानादेकस्यमुक्तौसर्वमुक्तिः स्यात्अविद्यायाएकत्वेनतन्निवृत्तौक्वचिदपिसंसारोपायगदितिचेन्नइष्टायने
रित्येकेअपरोक्षतुतैव्यारहायचेत्तस्मादितिरांतबहुवचक्रत्यनुग्रहीतमविद्यानात्वमंगीकर्तव्यमित्याहुःअ
न्येतुएकैवाविद्यातस्यावाविद्यायाःजीवभेदेनब्रह्मस्वरूपावराणशक्तियोनानातथाचयस्यब्रह्मज्ञानंतस्यब्रह्म
स्वरूपावरणशक्तिविशिष्टाविद्यानाशःनतन्यंप्रतिब्रह्मस्वरूपावरणशक्तिविशिष्टाविद्यानाशइत्यभ्युपगमा
नैकमुक्तौसर्वमुक्तिःअतएवचावदधिकारमवस्थितिरधिकारिणमित्यस्मिन्नधिकरणेअधिकारिपुरुषाणा
मुत्पन्नत्वज्ञानानांदेहधारणानुपपत्तिमाशंक्याधिकारायादेकप्रारब्धकर्मसमाप्त्यनंतरंविदेहकैवटमितिस्मि

४५

दातितं तदुक्तमाचार्यवा- स्यात्तमिश्रैः उप-सना संसि- तोषितश्चरचोत्तितं अधिका- समाप्येते प्रविशन्ति
रंयदमिति एतच्चैकमुक्तौ सर्वमुक्तिरिति यक्षेनोपपद्यते तस्मा- काविद्याप- विदेहकैवल्याम- सिद्धांते जीव-
मावण- पगमनव्यवस्था- पादनीयातदेवं ब्रह्म- ज्ञानान्मा- क्षश्चानर्थनिवृत्तिरतिशयानंदावाप्तिश्चतिप्रसि-
प्रय जनं ॥ ॥ तिश्चाधर्मराजदीक्षितविरचितायां वे- तपरिभाषायामष्टमः परिच्छेदः ८ ॥ श्रीपरब्रह्मसू-
रामस्तु ॥ संमत् १९०७ प्र- तमाने अभिनवशुद्ध १ प्रतिपद्यां लिखितं ॥